

Extreem rijk moet worden belast

**Extreem
rijk moet worden
belast**

J.P. Fonteijn

©2023 Jean-Paul Fonteijn

Eerste druk: februari 2023

Uitgever: SRT Publishing

Redactie: Haags Bureau | Boekenmakers

Vormgeving omslag en binnenwerk: Haags Bureau | Boekenmakers

Illustratie voorzijde: Bigfish animatie

Druk: Pumbo.nl

www.superrichtax.com

ISBN: 978-90-833147-0-9 (print)

978-90-833147-1-6 (eBook)

NUR: 903

Je mag zonder toestemming, maar mét bronvermelding (naam boek en naam auteur), citeren uit dit boek.

We stellen het op prijs als je bij het citaat ook de link van www.superrichtax.com wilt plaatsen.

*Ik wens je veel leesplezier en ik hoop dat ik je
kan inspireren om te stemmen voor dit manifest.
Laten we ons verenigen over heel de wereld zodat
we de wereld weer de goede kant op kunnen laten
draaien. Met de Super Rich Tax kan dat!*

Jean-Paul Fonteijn

Inhoud

Voorwoord	9
Hoofdstuk 1	
Super Rich Tax, en even voorstellen	13
Hoofdstuk 2	
Hoe onze economieën en overheden failliet gaan	31
Hoofdstuk 3	
Vijf soorten mensen	43
Hoofdstuk 4	
Kansarmen	47
Hoofdstuk 5	
Kansrijken	51
Hoofdstuk 6	
Rijken	55
Hoofdstuk 7	
Extreem rijken	59
Hoofdstuk 8	
Exorbitant rijken	63

Hoofdstuk 9	
Hoe de vermogensconcentratie is ontstaan	67
Hoofdstuk 10	
We ontdekken dat extreem vermogen moet worden belast	73
Hoofdstuk 11	
De zes fases	79
Hoofdstuk 12	
Veelgestelde vragen	81
Hoofdstuk 13	
Stem nu	89
Literatuurlijst	93

Voorwoord

Er gaat iets goed mis in de wereld. De ongelijkheid en de milieuvervuiling nemen alsmaar toe, en we voelen inmiddels allemaal in onze onderbuik dat het niet goed gaat komen als we blijven doen wat we nu doen. Er moeten snel revolutionaire veranderingen in gang worden gezet, anders gaan er zware tijden aanbreken voor een steeds groter deel van de mensheid.

Door de grote economische ongelijkheid zijn er vijf verschillende soorten mensen ontstaan, die de huidige wereld allemaal op een eigen manier waarnemen en ervaren. Om dit, en de desastreuze gevolgen van ‘extreme rijkdom’ goed uit te leggen, richt ik daarom – in aparte hoofdstukken – het woord tot iedere groep: de kansarmen, de kansrijken, de rijken, de extreem rijken en de exorbitant rijken. Het doel is om een groot deel van de mensheid, onze kinderen en hún kinderen een beter toekomstperspectief te bieden.

En dan nu het goede nieuws: wanneer we snel handelen kunnen we de mensheid nog redden!

*‘Heel lang dachten we dat de
aarde plat was, maar toen
kwamen we erachter dat de
aarde rond was.’*

*‘Heel lang dachten we dat
‘extreem rijk’ normaal was,
maar toen kwamen we erachter
dat we ‘extreem rijk’ moesten
belasten.’*

Hoofdstuk 1

Super Rich Tax, en even voorstellen

Extreem rijk moet worden belast

Door middel van dit boek wil ik zoveel mogelijk mensen bewust maken van onderstaande feiten:

-
- 1** Er is een uiterst destructieve vermogensconcentratie gaande in de wereld.

 - 2** Deze extreme vermogensconcentratie is het kernprobleem van heel veel andere grote problemen op onze aarde.

 - 3** Door deze extreme vermogensconcentratie leiden steeds meer kansarme mensen ongelukkige levens.

4 Door de extreme vermogensconcentratie ontstaat een uiterst gevaarlijke opeenhoping van financiële macht bij een heel klein groepje hele rijke mensen.

5 Door de extreme vermogensconcentratie worden onze economieën steeds ongezonder.

6 Door deze extreme vermogensconcentratie worden onze overheden steeds armer.

7 Door deze extreme vermogensconcentratie wordt de kans steeds groter dat onze kinderen en kleinkinderen kansarme, ongelukkige levens gaan leiden.

8 Er is gelukkig ook goed nieuws: we kunnen de huidige desastreuze vermogensconcentratie stoppen door extreme rijkdom te gaan belasten met de Super Rich Tax. Op die manier kunnen we de wereld weer de goede kant op laten draaien. De exacte werking van de Super Rich Tax wordt overigens verderop in dit hoofdstuk beschreven.

Ik hoor je denken: wat is dit voor boek?

Daar komt antwoord op, dat beloof ik je. Maar ik zal me eerst even voorstellen. Ik ben 53, woon in Driebergen en verdien mijn geld als freelance projectmanager. Misschien vraag je je nu af: wat heeft dit met de buitengewone stellingen in dit boek te maken? Helemaal niets, behalve dat ik je wil meenemen in de persoonlijke achtergrond van de schrijver van dit boek. Ik ben iemand zonder noemenswaardige status. Over het algemeen wordt er door grote

groepen mensen vooral geluisterd naar mensen die wél een noemenswaardige status hebben, mensen die iets uitzonderlijks hebben gepresteerd in het leven. Bijvoorbeeld een politicus waar heel veel mensen op hebben gestemd, of iemand die een geslaagde zakelijke carrière achter de rug heeft – of alleen maar een spraakmakende carrière, ook dat kan status geven – maar ook beroemde sporters of filmacteurs, en in het algemeen gewoon mensen die heel veel geld hebben. Daarnaast zijn er nog wel meer redenen te bedenken waarom iemand een noemenswaardige status krijgt in de ogen van andere mensen. Zoals gezegd, iemand met een noemenswaardige status ben ik dus niet. Je zou dit boek nu kunnen dichtklappen, want waarom zou je een boek lezen van een man zonder standing, met zulke grootse stellingen bovendien?

Ik doe toch een poging. Veel mensen zijn er inmiddels wel achter dat de wereld aan het piepen en kraken is, en dat de mensheid daar onder lijdt. Er zijn klimaat- en milieuproblemen, oorlogen en vluchtelingenstromen en er is op een brede schaal armoede. Diverse economieën moeten met allerlei noodverbanden in de lucht worden gehouden. De meeste mensen voelen aan dat er iets revolutionairs moet veranderen, omdat een steeds groter deel van de mensheid het anders nog véél moeilijker zal krijgen. Iets revolutionairs, dus. Een revolutie? Hmmm... wacht even, eerst maar eens dit: wat kunnen we eigenlijk uit voorgaande revoluties afleiden, zoals bijvoorbeeld uit de voor Europa zo bekende Franse Revolutie?

“De Franse Revolutie is de opstand van Franse arbeiders en boeren in 1789-1799. Het bracht een ongekende

omwenteling van de macht, die tot dan in handen was van de Franse koning en de adel. Het volk vond dat het onderdrukt werd, bovendien leden de mensen regelmatig honger. Er was wel brood, voldoende zelfs, maar het was onbetaalbaar, het was veel te duur. Het 'grauw', oftewel de 'gewone man' kwam in opstand tegen de armoede, de klassenstrijd en de incompetentie van de regering. Het symbolische beginpunt van de revolutie was de bestorming van de Bastille, een gevangenis in Parijs. Op 14 juli, een dag die nog steeds wordt herdacht in Frankrijk, bevrijdde het volk de zeven man die daar gevangen zaten, eerder die dag hadden ze het wapendepot van het Hôtel des Invalides, waar kanonnen en musketten lagen opgeslagen, al geplunderd. Na de bestorming veranderde er veel in Frankrijk. De vroegere koning en zijn gemalin werden door een tribunaal berecht en ter dood veroordeeld. Frankrijk werd een republiek waarin de burgers meer macht kregen.

We kunnen de Franse Revolutie zien als een van de geslaagde opstanden in onze geschiedenis, en als het begin van verstrekkende en blijvende veranderingen in heel Europa."

Mensen met status zijn vaak mensen die succes hebben omdat ze zich (vaak onbewust) prima conformeren aan de huidige kaders die 'de wereld' hanteert. Bij een revolutie moet er echter juist iets buiten deze kaders gebeuren. Revolutionaire veranderingen komen daarom zelden of nooit van mensen

met een noemenswaardige status. Het verleden leert ons dat revolutionaire veranderingen vooral ontstaan vanuit het volk. Denk aan het volk dat de Franse revolutie initieerde, maar ook aan de vele andere revoluties in die ontketend zijn door gewone mensen die ergens in geloofden, bijvoorbeeld in Portugal, Tunesië, Egypte en in Cuba.

Nu zul je misschien zeggen: ja, mooi bedacht allemaal, en moet ik daarom jouw boek lezen? Er zijn misschien wel honderdduizend mensen die een goed idee hebben neergepend; moet ik die boeken dan allemaal maar gaan lezen? Nee? Waarom dan wel dat van jou?

Daar heb je een punt. Ik zal dus mijn uiterste best moeten doen om je zo lang mogelijk te boeien en mee te nemen in mijn kennis en ervaringen en de daaruit voortkomende ideeën. In het kort: ik probeer de wereldbevolking, zo'n 8 miljard mensen, bewust te maken van de noodzaak van de 'Super Rich Tax'. Best ambitieus...

Voordat ik daarmee aan de slag ga, zal ik eerst nog wat meer over mezelf vertellen. Ik heb een gelukkige jeugd gehad. Ik denk al mijn hele leven veel na over de rare situatie van ongelijkheid in de wereld. Van een ietwat verlegen jongen werd ik langzaamaan iemand met een eigen mening, die handelde volgens deze wijsheid van Sartre:

“Ik kijk op niemand neer, behalve op mensen die op anderen neerkijken.”

In mijn studententijd trof ik een voor mij zeer inspirerend citaat op de muur van een studentenhuus. Het bleek een uitspraak van de Zwitserse filosoof Henri-Frédéric Amiel (1821-1881):

“De werkelijkheid bederft, als het ideaal er niet zijn zout aan toevoegt. Maar het ideaal zelf wordt tot een vergif, als het zich niet met de werkelijkheid verbindt.”

Met deze uitspraak was ik het bijzonder eens, want ik zag in de wereld veel idealisme dat volledig verkeerd uitpakte. Het bleek dus de uitdaging om tussen de vele huidige idealen juist dié idealen te vinden, die niet worden tot vergif. Maar hoe kom je erachter of het ideaal zich wel, of niet met de werkelijkheid verbindt? En hoe kom je er dus achter dat het ideaal als zout gaat fungeren, en niet als vergif?

Op dit moment hoor je bijvoorbeeld het volgende ideaal dikwijls gebezigd:

“Wegens de huidige problemen op het gebied van milieu en de ongelijkheid moeten we de huidige economieën drastisch omgooien.”

Een valkuil van de mensheid is dat ze haar oplossing vaak te ver zoekt. Dan wordt het ideaal helaas vaak een vergif.

De huidige economieën werken voor 90% prima, ze moeten alleen wat meer circulair worden, en de Super Rich Tax moet worden ingevoerd. Twee concrete verbeterpunten dus, en meer niet. We hoeven dus niet het hele economische systeem op

zijn kop te zetten of het volledige huidige economische model af te branden. Dat werkt averechts en leidt alleen maar tot meer ellende, oftewel: het ideaal wordt tot vergif. Ondanks alle problemen – die er werkelijk zijn – zullen we ook de goede onderdelen van de huidige economieën moeten blijven zien.

Na mijn studententijd bleef ik me afvragen wat nou echt de kernoorzaak was van alle wereldproblemen. Vanuit die interesse heb ik me jarenlang met veel genoeg verdiept in de evolutietheorie van Charles Darwin, het geschiedenisboek *Sapiens* van Yuval Noah Harari en de YouTube-video's over economie, van Thomas Piketty.

Ik heb me bewust ontwikkeld tot een brede generalist in mijn denken, omdat ik me niet wilde beperken tot een bepaalde expertise. Ik voelde aan dat complexe wereldproblemen uit talloze expertisegebieden bestaan, en nooit vanuit één specifiek expertisegebied kunnen worden opgelost. We kunnen de huidige complexe wereldproblemen helaas ook niet oplossen met 'meten is weten', zoals vaak wordt gezegd. Bij experts binnen een bepaald afgebakend vakgebied is 'meten is weten' inderdaad nuttig, maar als je die metingen gaat verruimen en buiten je vakgebied gaat toepassen, kan dit tot verkeerde en zelfs gevaarlijke conclusies leiden. Elke specialist heeft de neiging tot tunnelvisie, en door te veel te focussen op details ontstaat de valkuil dat de expert of specialist soms de hoofdlijnen niet meer ziet.

De massapsycholoog en communicatiewetenschapper Jaap van Ginneken (1943-heden) zegt dan ook dat we vakspecialisten op de tweede rang moeten zetten bij het oplossen van wereld-

problemen. Om complexe vraagstukken te doorgronden en op te lossen heb je namelijk niet alleen vakspecialisten nodig, maar vooral brede generalisten-denkers die de complexiteit van de dingen op het netvlies hebben.

In mijn werkzame leven heb ik goed geld kunnen verdienen als projectmanager, waarbij ik vanuit mijn opgebouwde reserves met morele ambities ben gaan ondernemen. Van daaruit ben ik in de praktijk in aanraking gekomen met de wereld van de investeerders en de rijken, wat me veel inzichten heeft opgeleverd. Vanuit deze combinatie van theoretische en praktische kennis ben ik erachter gekomen waarom de mensheid zo piept en kraakt, qua armoede en milieuproblemen.

Oké, nu jullie weten wie ik ben, gaan we weer terug naar het kernprobleem dat in onze huidige wereld speelt: de extreme vermogensconcentratie.

Hoe weten we zo zeker dat er een extreme vermogensconcentratie gaande is in de wereld?

Hier vind je de bewijsvoering voor deze extreme vermogensconcentratie:

1 In de boeken van professor Thomas Piketty en door de cijfers van Piketty in de *World Inequality Database* (WID).

2 Door het rekenmodel van professor Jan Tobochnik, waarbij je – als je maar lang genoeg doorrekent – ziet dat er uiteindelijk

één persoon op de wereld overblijft die al het geld van de hele wereld heeft. Zie de video op www.superrichtax.com.

3 Door de aanwezigheid van hele rijke mensen op onze aarde, die een vermogen bezitten tot zelfs 200 miljard dollar.

4 Door de aanwezigheid van extreem veel kansarme mensen op onze wereld.

5 Door de pijnlijke zichtbaarheid van de vermogensconcentratie na de pandemie (de coronacrisis veroorzaakt door Covid-19), waarbij er nog heel veel mensen meer dan daarvoor door de armoedegrens zijn gezakt, en er tegelijkertijd nog nooit zo ontzettend veel luxe auto's zijn verkocht.

Buiten deze bewijsvoering is het ook verbazingwekkend simpel om te beredeneren hoe de huidige vermogensconcentratie is ontstaan en hoe deze nu in elkaar zit. Ik zal uitleggen waarom er nooit een eerlijke economie kan bestaan bij extreme verschillen in rijkdom.

In een gezonde, eerlijke economie betaalt iedereen een bepaald bedrag voor een product dat hij graag wil hebben, en een ieder bepaalt zelf tot welk maximum hij daarbij kan gaan.

Iemand met extreem veel bezit die iets wil kopen, weet dat de meeste mensen die datzelfde product willen hebben, veel armer zijn dan hij. Daarom kan deze extreem rijke persoon rustig afwachten tot het moment dat iedereen die minder rijk is dan hij, is uit onderhandeld over het product dat te koop is.

De extreem rijke kan gewoon wachten tot hij de prijs weet waar de armere mensen onderling op uit zijn gekomen.

Zodra iedereen uit onderhandeld is, komt onze extreem rijke op de proppen. Met een stalen gezicht biedt hij 1 euro meer dan het bedrag dat de armere mensen door onderhandeling zijn overeengekomen.

En, let nu op: de extreem rijke koopt nu het product voor veel minder geld dan hij er eigenlijk voor over had!

Hij had er veel meer geld voor over, maar het was helemaal niet nodig zijn creditcard verder uit te rekken dan het relatief lage bedrag dat de armere mensen onderling hadden bepaald.

Uit de rekenmodellen van professor Jan Tobochnik blijkt dat op basis van dit principe er een vermogensconcentratie gaande is waarbij, als je maar lang genoeg doorrekent, er uiteindelijk één persoon overblijft die al het geld van de hele wereld in zijn bezit heeft.

Rijk zijn, oftewel meer bezit dan de anderen hebben, geeft je gewoon een betere onderhandelingspositie voor economische transacties. De huidige extreme vermogensconcentratie is dus verbazingwekkend simpel te verklaren. Uit bovenstaand voorbeeld blijkt dus ook dat er met de huidige extreme vermogensverschillen tussen arm en extreem rijk dus geen eerlijke handel plaatsvindt. De huidige economieën werken niet meer eerlijk en zijn daarmee uiterst ongezond.

De wereld bestaat op dit moment voor het overgrote deel uit, grofweg,

- mensen met weinig bezit (de niet-rijken) en
- mensen met veel bezit (de rijken).

Mensen met weinig bezit (de niet-rijken) zijn mensen die:

-
- 1** Geld verdienen met werken, of recht hebben op een uitkering.
-
- 2** Geld uitgeven als ruilmiddel in de reële economie.
-
- 3** Geld uitgeven als belastingafdracht naar de overheid.
-
- 4** Geld uitgeven als pensioenafdracht voor hun pensioen.

Mensen met veel bezit (de rijken) zijn mensen die:

-
- 1** Niet hoeven te werken (sommige werken wel, maar dat hoeven ze niet te doen om in hun levensonderhoud te voorzien, ze verdienen al heel veel met hun bezit).
-
- 2** Vooral veel geld verdienen via hun bezittingen.
-
- 3** Hun inkomsten uit bezit voor het overgrote deel uitgeven aan het aankopen van nog meer bezit.

4 Relatief weinig geld uitgeven als ruilmiddel in de reële economie en relatief weinig geld uitgeven als belasting-afdracht naar de overheid.

Binnen de huidige wetgevingen in de wereld stroomt het geld daarom op landelijk niveau én op mondiaal niveau van ‘de mensen met weinig bezit’ (de niet-rijken) naar ‘de mensen met veel bezit’ (de rijken).

Daarnaast is het ook nog eens zo dat het aantal rijke mensen met extreem veel bezit steeds kleiner wordt.

De mensen die in het kleine groepje exorbitant rijk overblijven, worden per persoon steeds rijker en steeds vermogender.

Dit proces van geld dat steeds meer en harder naar een steeds kleiner groepje exorbitant rijke mensen stroomt (het proces van de vermogensconcentratie), is tien jaar geleden al met cijfers onderbouwd in de boeken van de wereldberoemde Franse econoom Thomas Piketty. Na het verschijnen van zijn eerste boek kregen zijn gedachten en cijfers wereldwijde aandacht. Tot in de politiek aan toe werd Piketty uitgenodigd om te komen spreken en zijn theorie en plannen toe te lichten, maar het vermogensconcentratie-thema waar iedereen toen de mond vol van had, is eigenlijk alweer langzaam van de wereldagenda verdwenen.

Toen in 2020 een pandemie uitbrak, met een piek tot 2022, bleek die er niet alleen voor gezorgd te hebben dat de vermogensconcentratie onder de rijken zich extreem had uitgebreid, maar ook dat die concentratie enorm zichtbaar was geworden.

Na de piek van de rondgang van het wereldwijde virus bleken heel veel mensen door de armoedegrens te zijn gezakt, en arme mensen die al op de bodem zaten, werden nog armer, maar

tegelijkertijd werden er nog nooit zoveel luxe auto's verkocht!
Ergo: de mensen met weinig bezittingen zijn nog veel armer geworden, en de mensen met veel bezittingen zijn nog veel rijker geworden.

De extreme ongelijkheid, en dus de extreme vermogensconcentratie bij de rijken, krijgt inmiddels – we spreken februari 2023 – wel weer aandacht in de media, maar het gevaar daarbij is dat het thema straks wéér langzaam van het wereldtoneel verdwijnt.

We zullen als mensheid dus deze huidige kans om iets aan de vermogensconcentratie te doen, met beide handen moeten aanpakken!

Waarom zouden we iets moeten doen aan de huidige extreme vermogensconcentratie?

Omdat die vermogensconcentratie twee zeer negatieve effecten heeft op de wereld:

-
- 1 Het eerste effect is dat het groepje dat bijna alle bezit en/of vermogen van de wereld in handen heeft, steeds kleiner is geworden. De mensen in dat groepje worden per individu dus nog veel rijker dan ze al waren. Het Amerikaanse zakenblad *Forbes* maakt elk jaar een lijst van miljardairs, en tevens een lijst van de 400 rijkste mensen in de Verenigde Staten. Hoe rijk is dan rijk? De laatste officiële cijfers zijn uit 2018 en die zetten Jeff Bezos van Amazon op één, hij had toen een vermogen van 112 miljard US-dollars, Bill Gates van Microsoft had een vermogen 90 miljard US-dollars en Warren Buffet van Berkshire Hathaway was goed voor een

vermogen van 84 miljard US-dollars. Er worden jaarlijks ook veel andere lijsten – zoals in Nederland de Quote 500 van het gelijknamige tijdschrift *Quote* gepubliceerd, en ook die trekken grote aandacht. Vermogensconcentratie bij slechts een handjevol mensen op de wereld, terwijl de rest van de mensen steeds armer wordt, leidt tot een gevaarlijke concentratie van financiële macht bij het kleine groepje exorbitant rijken.

-
- 2** Het tweede effect is, dat er door de huidige vermogensconcentratie steeds meer geld weg stroomt uit de groep mensen met maar weinig bezittingen, terwijl zij juist de basis vormen van de financiering van onze economieën en overheden.

In hoofdstuk 2 zal ik toelichten hoe de vermogensconcentratie ervoor zorgt dat onze economieën steeds ongezonder worden en onze overheden steeds armer.

Dus...

Nog even resumé. De vermogensconcentratie zorgt ervoor dat het totale vermogen van de mensen met weinig bezittingen steeds kleiner wordt, maar omdat deze mensen wél de basis vormen voor onze reële economieën, worden die financieel ongezonder. Je ziet dan ook dat onze huidige economieën op dit moment met allerlei kunstgrepen gered moeten worden. De rentestand kunstmatig laag houden en het extra bijdrukken van geld zijn voorbeelden van dit soort ingrepen. Alleen zo, met veel gepiep en gekraak, kunnen de economieën nog net draaiende worden gehouden. Maar hoelang nog?

Het goede nieuws

En dan nu het goede nieuws: we kunnen onze krakende economieën en overheden weer gezond maken als we de extreme vermogensconcentratie en de extreme ongelijkheid op onze aarde op een revolutionair manier aanpakken. Als we daar nu mee beginnen, zullen de economieën en overheden weer gezond worden, zodat er meer budget beschikbaar komt om de huidige problemen van allerlei aard structureel op te kunnen lossen.

Hoe gaan we dat doen?

Onderstaand leg ik uit hoe we met de Super Rich Tax de huidige desastreuze vermogensconcentratie kunnen aanpakken.

1 De gevaarlijke concentratie van financiële macht bij een kleine groep exorbitant rijke mensen pakken we via de Super Rich Tax aan, door vermogen boven de 10 miljoen euro met 30% of meer te belasten.

Omdat de meeste ondernemers en aandeelhouders liever geen belasting willen betalen over hun vermogen, zullen ze proberen onder de 10 miljoen euro vermogen te blijven. Ze zullen hun aandelen daarom in stukjes gaan overdragen, bijvoorbeeld aan de topmensen binnen hun organisatie. Dit is positief, omdat het enorme vermogen dan niet meer bij één rijk mens blijft hangen, maar over meerdere mensen wordt verdeeld. Of het bedrag nu precies 10 miljoen euro moet zijn, moeten we nog verder onderzoeken. Mogelijk dat het verstandig is om een overgangsfase te hanteren en dan met een hoger bedrag te beginnen.

2 Om onze economieën en overheden weer gezond te maken, moeten we ervoor te zorgen dat het geld weer naar de mensen met weinig bezittingen gaat stromen. Dit doen we via de Super Rich Tax, door de richtlijn in te stellen dat als een bedrijf een positieve balans heeft en winst maakt – laten we voor het gemak even 3 miljoen euro zeggen – dat dan minimaal 50% van die 3 miljoen euro winst gelijkmatig verdeeld moet worden over alle werknemers van dat bedrijf. De overige 50% mag als eigen vermogen in het bedrijf blijven zitten of als dividend worden uitgekeerd aan de aandeelhouders. Op die manier profiteren de werknemers mee van de winsten, en wordt het veel transparanter welke bedragen er aan de strijkstok van de aandeelhouders blijven hangen.

Of het bedrag nu precies 50% van 3 miljoen euro moet zijn, moeten we nog verder onderzoeken. Mogelijk dat het verstandig is om een overgangsfase te hanteren en dan met een voorzigtiger percentage en bedrag te beginnen.

Let op: en dan nu een waarschuwing!

Er zijn ondertussen geluiden van sommige rijke mensen die aangeven dat ze heus wel een beetje vermogensbelasting willen betalen, maar hun voorstellen gaan lang niet ver genoeg. Hun proefballonnetjes zijn in feite zelfs een gevaar, omdat ze de mensen met weinig bezittingen zand in de ogen kunnen strooien. De voorstellen van die paar goedbedoelende superrijken gaan lang niet ver genoeg. Ze komen met voorstellen voor het betalen van 2% tot 5% vermogensbelasting. Deze percentages gaan de alsmear oplopende, wereldverniëgende vermogensconcentratie van de rijken der aarde niet stopzetten. In hoofdstuk 2 leg ik uit

waarom deze percentages niet genoeg zijn en alleen een dempend effect hebben op de groei van de vermogensconcentratie. Oftewel: de vermogensconcentratie blijft toenemen, alleen ietsje minder hard, maar helaas net zo destructief. Het gevaar is dus dat deze vriendelijke voorstellen van de superrijken zelf, de mensen met weinig bezittingen alleen maar in slaap sussen.

Dit boek is een oproep aan alle mensen om wakker te worden. We laten ons geen worst voorhouden door de superrijken als ze vriendelijk voorstellen een piepklein beetje vermogensbelasting te willen betalen. Laat onverlet dat we de superrijken die met deze voorstellen komen wel moeten prijzen, ze hebben echt wel goede intenties!

Er moet echter een behoorlijke druk ‘van onderaf’ ontstaan, waarmee de armere mensen duidelijk aangeven dat het echt de hoogste tijd is voor een nieuw verhaal. Zonder druk van onderaf gaan die goede bedoelingen van de superrijken om een beetje belasting te betalen ons helemaal niets brengen. De superrijken opereren nu eenmaal binnen de kaders van de huidige wereld, en dan kom je inderdaad op maar 2% tot 5%. Maar het moet echt anders! Met die 2% tot 5% hou je het gewone volk weer eventjes voor korte tijd tevreden, terwijl de ongelijkheid gewoon blijft groeien.

Er zal echt veel meer druk moeten komen om een plafond te stellen aan het vermogen van het individu en het herverdelen van geld, wereldwijd. De druk zal van de gewone mens moeten komen, waarna de politiek het over kan nemen. Alleen zo komen er revolutionaire veranderingen; weet je nog, van de Franse

Revolutie? En dit is nu het moment. Hét moment om de gewone mensen bewust te maken van het feit dat ze arm zijn, omdat de rijken zo extreem rijk zijn!

Onze ongezonde economieën, failliete overheden, extreme ongelijkheden en de gigantische klimaatproblemen kunnen we alleen oplossen als we een revolutionaire verandering teweeg gaan brengen, met het invoeren van de Super Rich Tax.

Hoe onze economieën en overheden failliet gaan

Stop de extreme vermogensconcentratie met de Super Rich Tax

Aanvankelijk, zo'n vierduizend jaar geleden, was er nog geen 'bezit' en geen 'rendement', en werd er geld verdiend door er gewoon voor te werken. Om duidelijk te maken hoe de wereld er toen uitzag, schets ik graag een klein verhaaltje van een maatschappij uit die tijd.

Die maatschappij bestaat uit vier dorpen. De mensen uit die vier dorpen gaan elke avond naar de markt en verkopen daar hun producten aan elkaar. In elk van de vier dorpen wonen vier gezinnen, allemaal bestaand uit een echtpaar met kinderen, en een van de twee ouders is elke dag aan het werk. In het eerste gezin gaat een van de ouders iedere dag tien liter water halen uit een meertje verderop, een ouder van het tweede gezin plukt elke dag vijftig bananen, een ouder van het derde gezin kapt elke dag

vijf blokken hout uit het bos en een ouder van het vierde gezin vangt elke dag vijf konijnen.

Deze vier mensen vertrekken alle vier vroeg in de ochtend, en komen alle vier iedere avond rond dezelfde tijd terug. Daarna gaan ze samen naar de markt en daar verkopen ze dan hun dagopbrengst, hun producten.

Stel dat er euro's zouden bestaan in dit dorp, en ook in de dorpen in de omgeving, en stel dat ze onderling hebben afgesproken dat één dag werken gelijk staat aan 50 euro, dan kunnen ze als volgt gaan rekenen.

1 liter water is 5 euro waard

1 banaan is 1 euro waard

1 blok hout is 10 euro waard

1 konijn is ook 10 euro waard

Oftewel:

voor 1 blok hout kun je 2 liter water krijgen, of 10 bananen of 1 konijn

Even terug naar ons dorp: elke avond gaan onze vier mensen dus samen naar de centrale markt waar ze mensen uit andere dorpen treffen, terwijl iedereen producten aan elkaar verkoopt. Onze vier mensen verkopen alle producten die ze die dag hebben verworven, zodat ze er alle vier 50 euro aan overhouden. Daar kunnen ze goed van rondkomen. De vier gezinnen hebben elk een mooi huis en ze leven in goede harmonie met elkaar, en met de mensen uit de andere dorpen.

Om duidelijk te maken welk effect 'bezit' kan hebben op een economie, wordt dat nu verbeeld in onze kleine voorbeeld-maatschappij. Daar gaan we:

In het dorp gaat het er sinds kort ineens als volgt aan toe: de ouders van één van de vier gezinnen bleken de afgelopen jaren wat zuiniger en ook een beetje sluwer te zijn geweest dan de ouders in de overige gezinnen. Dat ene stel had de laatste jaren wat geld gespaard. Als gevolg daarvan lukte het deze mensen om op een gegeven moment het bos, de bananenboom en het meertje te kopen. Het werd allemaal hun eigendom.

De nieuwe eigenaren spraken met de drie andere gezinnen af dat ze natuurlijk nog wel water mochten halen, bananen mochten plukken en hout mochten kappen, maar dat ze dan 90% van hun inkomsten aan de eigenaren moesten geven. Omdat de drie andere gezinnen geen ander werk hadden, en omdat er gezinnen uit andere dorpen op de loer lagen om hun werk over te nemen als ze zouden stoppen, gingen ze maar akkoord met de absurde voorwaarde.

De daginkomsten van de drie gezinnen werd ineens extreem teruggebracht naar 5 euro per dag. En het vierde gezin, nu de eigenaar van alles, had ineens, zonder daar iets voor te doen, een flink hoger daginkomen. Het vierde gezin bleef trouwens ook gewoon nog konijnen vangen, zodat ze nu in totaal 3 keer 45 plus $50 = 185$ euro per dag aan inkomsten had.

De drie andere gezinnen, met hun krappe inkomsten van 5 euro per dag, konden nog maar net rondkomen, en waren in één klap ook nog eens kansarm geworden, omdat ze geen

enkele mogelijkheid meer hadden om spaargeld op te bouwen om daar in de toekomst zelf bezit van te kopen. Het benodigde startkapitaal konden ze onmogelijk nog bij elkaar sparen.

De huizen van de drie gezinnen met weinig inkomen werden door het gebrek aan geld ook steeds slechter onderhouden en begonnen zelfs in verval te raken. Daarnaast hadden de drie gezinnen tegenwoordig veel zorgen, omdat ze iedere dag moesten rekenen en goed budgetteren om rond te kunnen komen.

Het rijkere gezin dat zo zuinig had geleefd en zo listig was geweest om het gezamenlijke bos, de bananenboom en het meertje te kopen, was zo snel rijk geworden van die slimme zet, dat de familie inmiddels naar een heel groot huis was verhuisd. Daar leefde de gezinsleden in weelde, en ondertussen groeide hun vermogen elke dag weer, zonder dat de familie er ook maar iets voor hoefde te doen. Al snel hadden ze veel meer geld dan ze konden opmaken. Ze zochten naar nieuw bezit, want je moet toch wat met al dat geld. Ze zochten naar grond om aan te kopen, waardoor ze in de toekomst nog veel rijker zouden worden. Waardoor ze een nog groter huis konden kopen, en nog meer grond... en zo verder en zo verder...

Uit bovenstaande twee voorbeelden blijken vier negatieve effecten van extreem bezit en extreem vermogen:

1 Dat iemand met extreem bezit veel meer geld verdient dan iemand zonder bezit of met heel weinig bezit.

2 Dat het geld stroomt van de mensen met geen of weinig bezit naar de mensen met meer, of veel bezit. De mens met meer,

of veel bezit verdient immers het meeste geld, zodat hij met dat extra geld nóg meer bezit kan aankopen.

3 Door de vermogensconcentratie wordt de economie ongezonder, want de totale hoeveelheid vrije geld op de wereld dat als ruilmiddel wordt ingezet (de reële economie) wordt veel minder.

4 Door de vermogensconcentratie wordt de overheid armer en gaat uiteindelijk failliet, want de totale hoeveelheid geld dat wordt ontvangen uit loonbelasting die kansarme mensen betalen, wordt steeds lager. In alle huidige economieën ontvangen de overheden immers hun geld voornamelijk uit de loonbelasting, en vrijwel niet uit kapitaalinkomsten.

Ik ga de negatieve effecten – vanaf punt 3 en 4 – nog even extra toelichten. Allereerst volgt de toelichting op het negatieve effect van punt 3, van de steeds ongezondere economieën.

In het dorp is er in het begin in totaal 4 keer 50 euro = 200 euro ingezet als ruilmiddel.

Nadat een van de gezinnen bezit heeft verworven, wordt er 3 keer 5 euro = 15 euro ingezet als ruilmiddel. De drie gezinnen zonder bezit hebben immers samen nog maar 15 euro te besteden per dag.

Het vierde gezin, dat bezit heeft verworven, verdient ineens 185 euro per dag.

De vraag is nu: hoeveel euro van deze 185 euro gaat dit gezin nu inzetten als ruilmiddel?

Dat zal nooit 185 euro zijn. Voor dat dit gezin bezit had, zetten ze 50 euro per dag in als ruilmiddel, en omdat ze nu wat rijker zijn is de kans aannemelijk dat ze wat meer geld per dag zullen besteden. Ze zullen echter nooit ineens 185 euro per dag gaan besteden. Het is waarschijnlijker dat hun bestedingspatroon groeit van die 50 euro eerst, naar nu 70 euro.

Wat gebeurt er nu, in het dorp?

De totale hoeveelheid geld dat wordt ingezet als ruilmiddel dus $(15 \text{ euro} + 70 \text{ euro}) = 85 \text{ euro}$ geworden.

De totale hoeveelheid geld dat wordt ingezet als ruilmiddel bepaald de echte, oftewel de reële economie. Eerst bedroeg de dagelijkse reële economie in het dorp 200 euro, en later, toen een van de vier gezinnen bezit verwierf, werd dat minder!

Het rekenvoorbeeld maakt duidelijk dat door de rijkdom van een van de gezinnen, de totale echte, oftewel reële economie, met 115 euro daalde tot 85 euro. Dat is dus aanzienlijk minder dan 200 euro.

Hieruit blijkt dus dat door de vermogensconcentratie – geld dat bij enkele rijke mensen blijft hangen en daar vastgezet wordt als bezit of vermogen – onze economieën ongezonder worden.

Veel mensen denken dat hele rijke mensen al hun vermogen inzetten om te investeren en dat dit dan goed is voor de economie, maar in de praktijk blijkt helaas dat het vermogen veel te vaak wordt ingezet om aandelen van een bedrijf terug te kopen, en om andere bedrijven over te nemen en te fuseren, waarna veel personeel moet worden ontslagen. Dat is helaas het tegenovergestelde van een gezonde economische ontwikkeling.

Voor details verwijs ik je graag naar de video van van professor Peter Ricchiuti op www.superrichtax.com.

En dan nu de toelichting op het negatieve effect van punt 4, van de steeds armer wordende overheden.

Omdat we in onze huidige wereld de lonen altijd veel hoger belasten (loonbelasting) dan de inkomsten uit bezit en vermogen (kapitaalinkomstenbelasting), hanteren we in dit voorbeeld een loonbelasting van 50% en een kapitaalinkomstenbelasting van 10%.

In ons dorp wordt in het begin loonbelasting geheven over het totale loon van 200 euro. Nadat een van de vier gezinnen bezit had verworven, is het totale bedrag aan loon gezakt naar 3×5 euro en 1×50 euro = in totaal 65 euro.

Stel nu dat de loonbelasting 50% is, dan ontvangt de overheid van een dorp met vier werkende gezinnen $200 \text{ euro} \times 50\% = 100$ euro belastinggeld per dag aan loonbelasting.

Maar in de situatie dat een van de vier gezinnen bezit heeft verworven en nog maar drie gezinnen werken, ontvangt de overheid nog maar $65 \text{ euro} \times 50\% = 32,50$ euro per dag.

De kapitaalinkomstenbelasting is 10%, dus heft de overheid met vier werkende gezinnen uit het dorp 0 euro per dag. Geen van de vier gezinnen heeft immers kapitaal, bezit of vermogen.

In de nieuwe situatie, waarin een van de vier gezinnen bezit heeft, heft de overheid $(3 \times 45 \times 10\%) = 13,50$ euro per dag aan kapitaalinkomstenbelasting.

In het eerste voorbeeld ontvangt de overheid dus $(100 + 0)$ is 100 euro per dag aan belastingen, en in het tweede voorbeeld ontvangt de overheid dus $(32,50 + 13,50)$ is 46 euro per dag aan belasting.

Uit deze de berekeningen blijkt dat door de vermogensconcentratie van het ene gezin (door bezit, kapitaal of vermogen) niet alleen onze economieën ongezonder worden, maar ook dat onze overheden armer worden.

Lonen van mensen die werken worden in heel veel landen, waaronder Nederland, veel meer belast dan de inkomsten uit kapitaal (oftewel uit bezit, en vermogen), terwijl de eigenaren van kapitaal die zo weinig belasting betalen, niet eens hoeven te werken.

Het Centraal Plan Bureau (CPB) in Nederland gaf op 25 maart 2022 aan dat:

‘Rijken betalen veel minder belasting dan andere huishoudens. Het inkomen van de allerrijkste huishoudens bestaat grotendeels uit kapitaalinkomen zoals rente, dividend, huur en bedrijfswinsten. Deze worden veel minder belast dan looninkomen,’ aldus de onderzoekers.

Ook de overheden van andere landen ontvangen veel meer belastinginkomsten uit loonbelasting – dus via het belasten van de werkende mensen – dan uit de belasting op kapitaalinkomsten van rijke mensen.

Het is ook goed om te beseffen dat we nog niet eens het enorm grote ándere positieve effect hebben meegenomen van de Super Rich Tax: als economieën weer eerlijk en gezond worden, zullen veel meer mensen kansrijk en gelukkig worden. Er zal dan veel meer positieve en innovatieve energie vrijkomen in de wereld, die ons, en onze economieën en overheden, een verdere, gigantische boost zullen geven.

De mensen die loonbelasting betalen en geen of weinig bezittingen hebben, zijn uiteindelijk de basis voor gezonde economieën en overheden. Omdat al het geld van deze gewone mensen nu wegstroomt naar de rijken, is het dus niet vreemd dat de economieën en overheden van deze wereld steeds ongezonder worden.

*“Uiteindelijk gaan we het als mensheid zo niet redden,
want hoe ongezonder onze economieën en overheden,
hoe groter de kans op onrust en nieuwe oorlogen.”*

Let op

Rond het moment dat dit boek ter perse ging, startte Oxfam Novib de petitie ‘Belast de superrijken’. Op zich is het goed dat dit onderwerp begint te spelen, maar helaas heeft Oxfam Novib het alleen over het belasten van ‘inkomen dat wordt verdiend met vermogen’ oftewel de kapitaalinkomsten. Hierdoor worden de overheden inderdaad rijker, maar dit heeft helaas alleen een dempend effect op de groei van de vermogensconcentratie. In feite belast je dus wel de groei van de vermogens, maar de vermogens zelf niet. De vermogens groeien immers nog steeds, ze groeien alleen wat minder hard. Doordat de

vermogensconcentratie dus niet wordt aangepakt, worden onze ongezonde economieën nog steeds alsmaar ongezonder, en dat is nou net de kern van het probleem dat we willen aanpakken.

Oxfam Novib roept de regeringen wereldwijd op om onderstaande maatregelen in gang te zetten.

1 Oxfam Novib zegt: voer een mix van belastingen in die ervoor zorgt dat de rijkste 1% van de mensen tenminste 60% van hun inkomen aan belasting betaalt.

2 Oxfam Novib zegt: kom met een eenmalige solidariteitsbelasting en belasting op excessieve winsten door bedrijven die profiteren van wereldwijde crises.

3 Oxfam Novib zegt: gebruik de belastinginkomsten om ongelijkheid te bestrijden, bijvoorbeeld door te investeren in gezondheidszorg en onderwijs, voedselzekerheid en een eerlijke en duurzame economie.

Deze maatregelen van Oxfam Novib gaan dus helaas niet ver genoeg, omdat ze het alleen over 60% van het inkomen van een superrijke hebben. Als we het inkomen van een superrijke belasten wordt de overheid wel wat rijker, maar dat heeft helaas geen enkel effect op onze ongezonde economieën omdat het de vermogensconcentratie niet aanpakt. Het dempt hoogstens een beetje de groei van de vermogensconcentratie. Net als bij de initiatieven van de superrijken zelf, heeft Oxfam Novib (waarschijnlijk onbewust en goed bedoeld) iets in gang gezet dat averechts kan gaan werken. Net als bij de goed bedoelde

initiatieven van de superrijken zelf kunnen ze ons weer in slaap sussen, tot we er over een paar jaar achter komen dat de desastreuze vermogensconcentratie gewoon verder is gegaan. De goedbedoelde voorstellen van Oxfam Novib zijn in feite dus zelfs een gevaar, omdat deze plannen de mensen met weinig bezittingen zand in de ogen kunnen strooien.

De crux is dus dat we de vermogensconcentratie alleen kunnen oplossen als we de absolute waarde van het bezit of het vermogen zelf als eenheid serieus gaan belasten met percentages van 30% of meer, met als doel om de vermogens van de extreem rijken (nu tot 200 miljard euro) terug te brengen naar een gezonder niveau van ongeveer 10 miljoen euro. Of het bedrag nu precies 10 miljoen euro moet zijn, moeten we nog verder onderzoeken. Mogelijk is het verstandig om een overgangsfase te hanteren en dan met een hoger bedrag te beginnen. Het gaat om de revolutionaire invoering van de vermogensbelasting, en dus niet om het 'inkomen uit vermogenbelasting' oftewel de kapitaalinkomstenbelasting, waar ze ons weer een tijdje mee zoet willen houden.

Dit boek is een oproep aan alle mensen om wakker te worden. We moeten ons niet in slaap laten sussen met voorstellen die niet ver genoeg gaan! Er zal echt veel meer druk moeten komen om een plafond te stellen aan het vermogen van het individu en het herverdelen van geld, wereldwijd. De druk zal van de gewone mens moeten komen, waarna de politiek het over kan nemen. Alleen dan komen er revolutionaire veranderingen. Het is nu het moment. Hét moment om de gewone mensen bewust te maken van het feit dat ze arm zijn, omdat de rijken zo extreem rijk zijn!

Onze ongezonde economieën, failliete overheden, extreme ongelijkheden en de gigantische klimaatproblemen kunnen we alleen oplossen als we een revolutionaire verandering doorvoeren, door het heffen van een Super Rich Tax.

Vijf soorten mensen

Al het geld eindigt uiteindelijk bij de exorbitant rijken

Er gaat dus iets goed mis in onze wereld. De ongelijkheid, de armoede, de energiecrisis, de klimaatproblemen en de dure oplossingen, de stikstofproblemen, de milieuvervuiling en de plastic problematiek, plus de haperende gezondheidszorg en de ongelijke kansen voor kinderen... en ga zo maar door. Al deze zaken kloppen niet meer, voor ons gevoel. We lijken de grip op onze basisvoorzieningen kwijt te zijn.

Er moet iets gebeuren. Iets revolutionairs. Er moeten veranderingen in gang worden gezet, anders gaan er zware tijden aanbreken voor een steeds groter deel van de mensen op onze aarde.

Door de grote ongelijkheid in onze huidige samenlevingen zijn er verschillende soorten mensen ontstaan, die de wereld op verschillende manieren waarnemen en ervaren.

Omdat ik de noodzaak van de Super Rich Tax wil uitleggen aan ALLE mensen, hou ik dus zoveel mogelijk rekening met de verschillende gezichtspunten. Voor de toelichting op de Super Rich Tax onderken ik dan ook onderstaande groepen mensen die ieder een eigen perspectief hebben.

1 Kansarmen: mensen die amper kunnen rondkomen, die af en toe, regelmatig of voortdurend financiële zorgen hebben en alleen perspectief hebben op een onderbetaalde baan als volgende stap. Kansarmen kunnen geen vermogen opbouwen en hebben ook geen zicht op een betere toekomst, één waarin ze een goedbetaalde baan zullen hebben. Ze hebben daar niet de onderhandelingspositie voor.

2 Kansrijken: mensen die een perspectief hebben op een goedbetaalde baan, en daar een onderhandelingspositie voor hebben. Ze kunnen rondkomen én kunnen geld uitgeven aan extra luxe. Ook hebben ze uitzicht op vermogen ten behoeve van hun pensioen; ongeveer tussen de twee en vier ton euro.

3 Rijken: mensen met een vermogen tussen de 0,4 en 10 miljoen euro.

4 Extreem rijken: mensen met een vermogen tussen de 10 en 50 miljoen euro.

5 Exorbitant rijken: mensen met een vermogen tussen de 0,05 en de 200 miljard euro.

In totaal zijn er nu ongeveer 8 miljard mensen op de wereld, en onderstaand is een inschatting van het totaal aantal mensen in de verschillende categorieën.

1 Kansarm: 60% van alle mensen, oftewel 4.800.000.000 mensen zijn kansarm.

2 Kansrijk: 35% van alle mensen, oftewel 2.800.000.000 mensen zijn kansrijk.

3 Rijk: 4,5% van alle mensen, oftewel 360.000.000 mensen zijn rijk.

4 Extreem rijk: 0,4% van alle mensen, oftewel 32.000.000 mensen zijn extreem rijk.

5 Exorbitant rijk: 0,1% van alle mensen, oftewel 8.000.000 mensen zijn exorbitant rijk.

Bovenstaande percentages zijn ‘ongeveer’ percentages, ze zijn zo nauwkeurig mogelijk door mij ingeschat, en mogelijk zullen ze iets afwijken van de werkelijke percentages. De grote lijn blijft overeind en dat is het belangrijkste, namelijk dat meer dan de helft van de totale hoeveelheid geld van de hele wereld in handen is van een hele kleine groep exorbitant rijken.

Wist je dat die 0,1% exorbitant rijken samen meer dan 50% van al het geld van de hele wereld in handen hebben?

"Als we niet iets revolutionairs veranderen in de wereld, dan bezitten de 0,1% exorbitant rijken straks niet die 50% van al het geld op de hele wereld, maar wel meer dan 80%! Dus bijna al het geld dat er is ... met alle verschrikkelijke gevolgen van dien."

Op www.superrichtax.com kun je een aantal video's bekijken waarin dit heel duidelijk wordt toegelicht.

Ik zal in de volgende hoofdstukken uitleggen waarom je moet stemmen op de Super Rich Tax. Het is belangrijk dat iedereen zich laat informeren over de gevolgen van de superrijkdom van het groepje exorbitant rijke mensen in de wereld. Lees, praat erover met anderen, denk erover na en spreek je dan uit.

Dat kan anoniem, op www.superrichtax.com.

Hoofdstuk 4

Kansarmen

Mensen die amper kunnen rondkomen

Dit hoofdstuk is speciaal geschreven voor de kansarmen. Niet om deze mensen in een hokje te stoppen, want we hebben al gezien dat bijna iedereen op de hele wereld in deze categorie zit. Voel je dus niet alleen.

Kansarmen, dus. Onder de kansarmen vallen de mensen die amper kunnen rondkomen, die de eindjes aan elkaar moeten knopen en die alleen perspectief hebben op een laagbetaalde baan waardoor ze nooit vermogen zullen kunnen opbouwen.

De kansarme mens maakt geen kans op een beter betaalde baan, daar heeft hij geen goede onderhandelingspositie voor. Hij moet al blij zijn met zijn slechte betaalde baan en genoegen nemen met het salaris dat hem geboden wordt. De kansarme is bijna nooit in de positie om over zijn salaris te onderhandelen met zijn baas.

“Helaas behoort de kansarme niet tot een uitzondering. De groep kansarmen is enorm groot. Ongeveer 60% van de wereldbevolking is kansarm, dus 60% van alle mensen op de hele wereld leeft in eenzelfde, uitzichtloze situatie.”

“Omdat de grote groep kansarmen de minste onderhandelingspositie heeft, worden de kansarmen vaak onderbetaald. En doordat zij onderbetaald worden, maken de rijke mensen weer winst.”

Een kansarme heeft geen onderhandelingspositie in het leven. Maar omdat de kansarme deel uitmaakt van veruit de grootste groep van de vijf groepen mensen op de wereld, zijn alle kansarmen samen wél sterk! Alle stemmen van alle kansarmen samen maken het grote verschil voor de invoering van een belasting voor de superrijken van de wereld: de Super Rich Tax. Omdat de kansarmen met zoveel zijn, vormen ze samen een gezond draagvlak voor verandering!

Als de Super Rich Tax wordt ingevoerd, blijft al het geld niet meer hangen bij de extreem rijken en exorbitant rijken. Het geld komt dan weer terug in de economie, en komt weer bij de kansarmen terecht.

Het vermogen van de extreem rijken en de exorbitant rijken zit in aandelen van succesvolle bedrijven waar kansarme en kansrijke mensen zoals jij en ik werken. Stel, het bedrijf waar je voor werkt bestaat uit duizend personeelsleden en het is in handen van twee mensen: de aandeelhouders of ondernemers. Dan zorgen

duisend personeelsleden samen dat die twee mensen aan de top geld verdienen. Al die personeelsleden samen creëren een smak geld voor deze twee aandeelhouders of ondernemers. Dat iemand iets verdient aan zijn eigen bedrijf of aan zijn investering is normaal, dat is hem van harte gegund, maar dat hij daar meer dan 10 miljoen euro aan overhoudt, is slecht voor de economie, zoals in hoofdstuk 2 is toegelicht. Door te veel bezit bij één persoon wordt de economie immers ongezonder, omdat de totale hoeveelheid vrije geld op de wereld dat als ruilmiddel wordt ingezet (de reële economie) dan minder wordt. Precies dit zorgt ervoor dat er op dit moment in de wereld een klein groepje exorbitant rijken op de wereld zijn, en daarnaast een enorm grote groep kansarmen.

Dit zouden we echt niet meer moeten tolereren. We zouden – anoniem – moeten stemmen op de Super Rich Tax. Praat erover met collega's, vrienden en familieleden, lees dit boek, kijk op www.superrichtax.com en stem!

Doordat de kansarmen als gevolg van deze Super Rich Tax straks meer gaan verdienen, worden onze economieën gezonder. Hierdoor worden ook onze overheden weer gezonder. Dat zit zo: de overheid krijgt hogere inkomsten uit de belastingen die ze over het loon van gewone mensen heft, want die gewone mensen verdienen meer! De overheden worden weer gezonder, zodat ze meer en betere initiatieven gaan ontplooien om iedereen aan normaal betaald werk te helpen. En doordat onze economieën weer gezonder worden, zijn er ook nog eens meer mogelijkheden voor goedbetaalde banen.

Kortom

Nu stroomt het geld van de mensen met weinig bezittingen naar de rijken, en dat heeft desastreuze gevolgen, zoals nog meer kansarme mensen, en meer failliete overheden en economieën. Door de belasting voor de superrijken, de Super Rich Tax, zal het geld weer terugstromen naar de gewone mensen, waardoor er weer gezonde economieën en overheden ontstaan, en daardoor kunnen kansarmen weer kansrijker worden.

Na de Franse revolutie is het nu dus tijd voor een nieuwe omwenteling, de wereldwijde Super Rich Tax revolutie die alleen wij met zijn allen in gang kunnen zetten. Revoluties worden immers nooit vanuit de extreem rijken, de bestaande machthebbers of de politieke partijen geïnitieerd, revoluties worden alleen van onderaf geïnitieerd: door de gewone mensen.

Je hoeft er niet eens meer de straat voor op, zoals bij de Franse revolutie. Je hoeft alleen maar massaal te stemmen op superrichtax.com en dan gaat de revolutionaire bal vanzelf rollen. Miljarden stemmen kunnen echt niet worden genegeerd door de huidige politieke partijen en machthebbers. Individueel heb je als kansarme geen onderhandelingspositie, maar als grootste groep van de mensheid (4,8 miljard mensen!) heb je wel degelijk een hele sterke onderhandelingspositie. Het is dus tijd dat iedereen, ook de kansarmen, zich gaan verenigen en massaal gaan stemmen voor dit Super Rich Tax voorstel.

Hoofdstuk 5

Kansrijken

Mensen die goed kunnen rondkomen

In dit hoofdstuk lees je over de kansrijken. De mensen met perspectief op een goedbetaalde baan, die dus een onderhandelingspositie hebben, die goed kunnen rondkomen en die geld kunnen uitgeven aan extra luxe, en dan ook nog uitzicht hebben op vermogen ten behoeve van hun pensioen (ongeveer tussen de 2 en 4 ton euro).

Je hebt geluk, je behoort tot de 35% van de wereldbevolking die een gelukkig leven kan leiden. Je hebt een goed gevoel over jezelf, want voor de luxe die je je kunt permitteren, zoals verre vakanties, een mooie auto en een fijn huis, werk je hard. Omdat je kunt kiezen uit verschillende prima banen heb je

een onderhandelingspositie, waardoor je meestal goed wordt betaald. Daardoor lukt het je om een vermogen voor je pensioen op te bouwen, ongeveer tussen de 2 en 4 ton euro. Wat je echter misschien niet beseft, is dat veel economieën en overheden er steeds slechter aan toe zijn, waardoor het nog maar de vraag is of je kinderen en kleinkinderen ook zulke kansrijke levens kunnen leiden als jij. Omdat je deel uitmaakt van een behoorlijke grote groep van de vijf soorten mensen die in de huidige wereldbevolking bestaan, kan jouw stem een significant verschil maken en een gezond draagvlak creëren voor de invoering van de Super Rich Tax .

Wanneer de Super Rich Tax wordt ingevoerd, blijft het geld niet meer hangen bij de rijken, maar worden de economieën weer gezond omdat de totale hoeveelheid vrije geld op de wereld dat als ruilmiddel wordt ingezet (de reële economie) dan groter wordt. En bij gezondere economieën maken de kansarmen meer kans op beter betaalde banen. Zo kunnen ook jouw kinderen en kleinkinderen gelukkige, kansrijke levens leiden.

Het vermogen van de extreemrijken en de exorbitant rijken zit in aandelen van succesvolle bedrijven waarvoor de kansarmen en de kansrijken aan het werk zijn. Stel, het bedrijf waar je voor werkt bestaat uit duizend personeelsleden. Het bedrijf is in handen van twee aandeelhouders. Dan zorgen deze duizend personeelsleden er dus voor dat deze twee aandeelhouders heel veel geld verdienen. Al die personeelsleden samen creëren geld voor deze twee aandeelhouders. Dat een ondernemer iets verdient aan zijn bedrijf is normaal, maar dat die ondernemer hier meer dan 10 miljoen euro aan overhoudt, is slecht voor de economie, zoals in hoofdstuk 2 is toegelicht. Door te veel bezit bij één persoon wordt

de economie immers ongezonder, omdat de totale hoeveelheid vrije geld op de wereld dat als ruilmiddel wordt ingezet (de reële economie) dan minder wordt. Precies dit zorgt ervoor dat er op dit moment een klein groepje extreem rijken en exorbitant rijken op de wereld zijn, naast een enorm grote groep kansarmen.

Dit zouden we echt niet meer moeten tolereren. We zouden – anoniem – moeten stemmen voor de Super Rich Tax. Praat erover met collega's, vrienden en familieleden, lees dit boek, kijk op www.superrichtax.com en stem!

Doordat de kansarmen als gevolg van deze Super Rich Tax nu meer gaan verdienen, worden onze economieën dus weer gezonder. De belastingen die vanuit de gewone mensen naar de overheden gaan zullen toenemen, waardoor er meer geld in de staatskas komt. Zodra die overheden weer gezond zijn, kunnen ze meer en betere initiatieven ontplooien om iedereen aan goedbetaald werk te helpen. En doordat onze economieën weer gezonder worden, zijn er ook nog eens meer mogelijkheden qua goedbetaalde banen.

Kortom

Nu stroomt het geld van de gewone mensen naar de rijken, en dat heeft desastreuze gevolgen, zoals een nog groter aantal kansarme mensen en meer failliete overheden en economieën. Via de Super Rich Tax zal het geld weer terugstromen naar de gewone mensen, waardoor er weer gezonde economieën en overheden kunnen ontstaan. Daardoor kunnen kansarmen weer kansrijker worden, en is er weer groei voor iedereen mogelijk. Ook vergroot je zo de

kans dat je eigen kinderen en kleinkinderen net zulke gelukkige levens kunnen leiden als jij.

Na de Franse revolutie is het nu dus tijd voor een nieuwe omwenteling, de wereldwijde Super Rich Tax revolutie die alleen wij met zijn allen in gang kunnen zetten. Revoluties worden immers nooit vanuit de extreem rijken, de bestaande machthebbers of de politieke partijen geïnitieerd, ze worden alleen van onderaf geïnitieerd: door de gewone mens.

Je hoeft er niet eens meer de straat voor op, zoals bij de Franse revolutie. Je hoeft alleen maar massaal (anoniem) te stemmen op www.superrichtax.com en dan gaat de revolutionaire bal vanzelf rollen. Miljarden stemmen kunnen echt niet worden genegeerd door de huidige politieke partijen en machthebbers.

Individueel heb je als kansrijke op politiek vlak geen invloed, maar samen met alle andere kansrijken vorm je een grote groep en heb je dus wel degelijk een stem! Het is dus tijd dat ook de kansrijken zich gaan verenigen en massaal gaan stemmen voor dit Super Rich Tax voorstel.

Hoofdstuk 6

Rijken

Tussen de 0,4 en 10 miljoen euro

Dit hoofdstuk is geschreven voor de rijken. Mensen met een vermogen tussen de 0,4 en 10 miljoen euro. Mensen die zich door dat vermogen vrij autonoom kunnen opstellen. Zo hoeven ze bijvoorbeeld niet meer te werken. Doen ze dat wel, dan doen ze dat alleen omdat ze het echt leuk vinden. Ze hebben dus een onderhandelingspositie. Dit zijn de mensen die goed kunnen rondkomen en die geld kunnen uitgeven aan veel extra luxe.

Je hebt veel geluk, je behoort tot de 4,5% van de wereldbevolking die een heel gelukkig leven kan leiden. Je hebt je vermogen opgebouwd met een succesvolle onderneming, of je hebt een extreem goede baan met een hele goede bonusregeling, of je hebt je vermogen via erfrecht verkregen.

Je hebt een goed gevoel over jezelf, want voor de luxe die je je kunt permitteren heb je – of anders heeft je vader of grootvader dat gedaan – hard gewerkt, en zijn er ook nog de nodige risico's van faillissementen afgewend.

Omdat je een goede reserve hebt – oftewel vermogen – kun je je vrij autonoom opstellen bij het kiezen van een bezigheid. Je hoeft eigenlijk niet eens te werken, maar het is toch wel aardig als er wat geld behouden blijft voor de kinderen en liefst ook voor de kleinkinderen. Omdat je kunt kiezen uit verschillende goedbetaalde banen en je jezelf vrij autonoom kunt opstellen, heb je een hele goede onderhandelingspositie waardoor je meestal leuk werk hebt en daar goed voor wordt betaald. Door die goede inkomsten en misschien nog het extra geld dat je verdient met je bezit, kun je je vermogen zelfs verder vergoten.

Je lijkt het goed voor elkaar te hebben, maar wat je niet beseft, is dat het zeer moeilijk zal gaan worden om jouw vermogen door te geven aan je kinderen en kleinkinderen. Ten opzichte van de extreem rijken en de exorbitant rijken ben je namelijk – relatief gezien – helemaal niet zo rijk. De extreem rijken hebben tot wel 50 keer zoveel vermogen als jij, en de exorbitant rijken kunnen wel tot 20.000 keer zoveel vermogen hebben. Op de aandelenmarkten ben je qua onderhandelingspositie op de langere termijn kansloos tegen deze giganten. De extreem rijken en exorbitant rijken zullen jouw aandelen in succesvolle bedrijven op de langere termijn allemaal van je opkopen. Je kinderen en kleinkinderen zullen later zeer waarschijnlijk gewoon weer tot de groep gewone mensen behoren, en dus afhankelijk zijn van de inkomsten uit een baan. Wat je misschien ook niet beseft,

is dat economieën en overheden er steeds slechter aan toe zijn, waardoor het maar de vraag is of jouw kinderen en kleinkinderen net zo'n leven kunnen leiden als jij.

Als je niet kunt geloven dat jij – of je kinderen – je vermogen op de lange termijn verliest aan de extreem rijken en de exorbitant rijken, dan raad ik je aan om naar de video van professor Jan Tobochnik te kijken. Hij staat op www.superrichtax.com. In deze video legt Tobochnik uit dat er een vermogensconcentratieproces gaande is in de wereld waarbij er uiteindelijk maar één persoon op de wereld overblijft, die al het geld van de wereld zal hebben.

Wanneer de Super Rich Tax wordt ingevoerd, is je rijkdom tot en met 10 miljoen in ieder geval veiliggesteld. Je vermogen kan dus niet meer vanuit een slechtere onderhandelingspositie op de lange termijn worden overgenomen door de extreem rijken en exorbitant rijken. Ook worden de economieën en overheden weer gezond, zodat jouw kinderen en kleinkinderen de mogelijkheid hebben op een gelukkig, kansrijk leven.

Dat je je vermogen straks zult verliezen aan de extreem rijken en exorbitant rijken is toch niet te tolereren? Ik kan je aanbevelen dit Super Rich Tax-boek te delen, de video's op www.superrichtax.com te bekijken, erover te praten met collega's, vrienden of familieleden en vervolgens (anoniem) te stemmen op dit Super Rich Tax-plan.

Kortom

Nu stroomt het geld van de gewone mensen naar de rijken, en dat heeft desastreuze gevolgen, zoals een nog groter aantal kansarme

mensen en meer failliete overheden en economieën. Via de Super Rich Tax zal het geld weer terugstromen naar de gewone mensen, waardoor er weer gezonde economieën en overheden kunnen ontstaan. Daardoor kunnen kansarmen weer kansrijker worden, en is er weer groei voor iedereen mogelijk. Ook vergroot je zo de kans dat je eigen kinderen en kleinkinderen net zulke gelukkige levens kunnen leiden als jij.

Na de Franse revolutie is het nu dus tijd voor een nieuwe omwenteling, de wereldwijde Super Rich Tax revolutie die alleen wij met zijn allen in gang kunnen zetten. Revoluties worden immers nooit vanuit de extreem rijken, de bestaande machthebbers of de politieke partijen geïnitieerd, revoluties worden alleen van onderaf geïnitieerd: door de gewone mens.

Je hoeft er niet eens meer de straat voor op, zoals bij de Frans revolutie. Je hoeft alleen maar te (anoniem) stemmen op www.superrichtax.com en dan gaat de revolutionaire bal vanzelf rollen.

Hoofdstuk 7

Extreem rijken

Tussen de 10 en 50 miljoen euro

Dit hoofdstuk is geschreven voor de extreem rijken. Mensen met een vermogen tussen de 10 en 50 miljoen euro. Mensen die zich door hun extreme vermogen autonoom kunnen opstellen en daardoor niet hoeven te werken, of werk kunnen doen op hun eigen voorwaarden, werk dat ze leuk vinden. De extreem rijken hebben een uitstekende onderhandelingspositie, ze kunnen goed rondkomen en ze kunnen veel geld uitgeven aan extreme luxe.

Je hebt veel geluk, je behoort tot de zeer beperkte 0,4% van de wereldbevolking die een uiterst gelukkig leven kan leiden. Je hebt vermogen opgebouwd met een succesvolle onderneming, of je hebt een extreem goede baan met een hele goede bonusregeling, of je hebt je vermogen via erfrecht verkregen.

Je hebt waarschijnlijk een goed gevoel over jezelf, want voor de extreme luxe die je je kunt permitteren heb je – of hebben je ouders of grootouders – heel hard gewerkt en ook grote risico's genomen. Omdat je een goede reserve hebt, oftewel een vermogen, kun je je autonoom opstellen bij het maken van keuzes voor je dagbesteding. Misschien werk je nog, maar dat hoeft niet per se. Je zorgt ervoor dat jouw miljoenen euro's behouden blijven voor de kinderen en liefst ook de kleinkinderen. Omdat je door je vermogen tamelijk autonoom kunt zijn, heb je een hele goede onderhandelingspositie. Daardoor kun je je eigen leven indelen, misschien zelfs met werk. Als je via dat werk nog extra geld kunt verdienen naast het geld dat je allemaal met je bezit verdient, vergroot je je vermogen zelfs nog verder. Allemaal voor je kinderen en kleinkinderen.

Wat je nog niet beseft, is dat het zeer moeilijk gaat worden om het familiekapitaal door te geven aan je kinderen en kleinkinderen. Ten opzichte van de exorbitant rijken ben je namelijk relatief gezien helemaal niet zo rijk. De exorbitant rijken bezitten veel meer vermogen dan jij. Op de aandelenmarkten ben je qua onderhandelingspositie op de lange termijn kansloos tegen deze giganten. De exorbitant rijken zullen jouw aandelen in succesvolle bedrijven op de lange termijn allemaal van je opkopen. Daardoor zullen je kinderen en kleinkinderen straks zeer waarschijnlijk weer tot de groep gewone mensen gaan horen, en dus gewoon weer afhankelijk worden van de inkomsten uit hun baan. Wat je misschien ook niet beseft is, dat economieën en overheden er steeds slechter aan toe zijn, waardoor het maar de vraag is of jouw kinderen en kleinkinderen ook zo'n kansrijk leven kunnen leiden als jij.

Als je niet kunt geloven dat jij – of je kinderen – straks toch wel behoorlijk veel vermogen zult verliezen aan de exorbitant rijken, dan raad ik je aan om naar de video van professor Jan Tobochnik te kijken, op www.superrichtax.com. In deze video legt Tobochnik uit dat er een vermogensconcentratieproces gaande is in de wereld waarbij er uiteindelijk maar één persoon op de wereld overblijft, die al het geld van de wereld zal hebben.

Wanneer de Super Rich Tax is ingevoerd, is je rijkdom in ieder geval tot en met 10 miljoen euro veiliggesteld. Deze 10 miljoen euro kan dus niet, vanuit een slechtere onderhandelingspositie, worden overgenomen door de exorbitant rijken. Door het Super Rich Tax-systeem worden de economieën en overheden weer gezond, zodat de kans groter wordt dat ook jouw kinderen en kleinkinderen een gelukkig leven kunnen leiden.

Dat je je vermogen straks verliest aan de exorbitant rijken is niet te tolereren. Ik raad je aan om dit boek eens te bespreken met collega's, vrienden en familieleden, en de website van Super Rich Tax eens te bekijken. Grote kans dat ook jij (anoniem) stemt op www.superrichtax.com.

Kortom

Nu stroomt het geld van de niet-rijken naar de rijken, en dat heeft desastreuze gevolgen, zoals meer failliete overheden en economieën en nóg meer kansarme mensen die met 40 uur of langer per week werken nog steeds te weinig inkomen hebben om rond te komen. Via de Super Rich Tax zal het geld weer terugstromen naar de gewone mensen, waardoor er weer gezonde economieën en overheden ontstaan. Hierdoor wordt de kans op

een gelukkig leven voor jouw kinderen en kleinkinderen een stuk groter.

Na de Franse revolutie komt er een nieuwe omwenteling: de wereldwijde Super Rich Tax revolutie die de niet-rijken in gang gaan zetten. Revoluties worden immers nooit vanuit de rijken, de bestaande machthebbers of de politieke partijen geïnitieerd, revoluties worden van onderaf geïnitieerd: door de gewone mens.

Neem even een kijkje op www.superrichtax.com en lees hoe de niet-rijken zich gaan verenigen en massaal gaan stemmen voor het Super Rich Tax voorstel.

Hoofdstuk 8

Exorbitant rijken

Tussen de 0,05 en de 200 miljard euro

Dit hoofdstuk is speciaal geschreven voor de exorbitant rijken. Mensen met een vermogen tussen de 50 miljoen en 200 miljard euro. Mensen die zich door hun exorbitante vermogen volledig autonoom kunnen opstellen en zich onaantastbaar wanen. Een aantal exorbitant rijken denken in hun eentje de wereld en de mensheid te kunnen redden door met miljoenen euro's projecten op te zetten, of geld aan de wetenschap te schenken, als een vorm van liefdadigheid. Soms zien we daar een beetje grootheidswaanzin in, en dat is niet vreemd. Met zo'n ontzettend groot vermogen behoor je tot een exclusief clubje, en is je wereldbeeld nu eenmaal anders dan dat van iemand die zes dagen in de week in de horeca moet werken en met moeite zijn huur, elektriciteitsrekening, WOZ-belasting, zuiveringsheffing, ziektekostenpremie en wat al niet meer, kan betalen. Sterker nog:

de gewone man kan vaak niet eens meer zeven dagen per week een fatsoenlijk maal op tafel zetten.

Het is helemaal niet gek dat enkelen onder jullie, met jullie vermogen, bewegend in je eigen clubje, langzamerhand een bijzonder wereldbeeld krijgt. Ook is het niet gek dat enkelen onder jullie daar een paar narcistische trekjes van krijgen of verslaafd raken aan de risico's die jullie kunnen nemen. Massa-psycholoog Jaap van Ginneken heeft onderzoek naar exorbitant rijken gedaan. Daaruit is gebleken dat mensen die heel lang aan de top verblijven, misschien wel generaties lang, last van hoogteziekte kunnen krijgen. Figuurlijke hoogte dan, in het onderzoek wordt het 'psychisch gestoord' genoemd.

Je hebt veel geluk, je behoort tot de zeldzame 0,1% van de wereldbevolking die een exorbitant, buitenproportioneel leven kan leiden. Je hebt je vermogen opgebouwd met een succesvolle onderneming en verder uitgebreid door aandelen te kopen van andere uiterst succesvolle bedrijven, of je hebt dit vermogen geërfd, of heel misschien wel onrechtmatig verkregen via politiek machtsmisbruik.

Je hebt een goed gevoel over jezelf, want je hebt de nodige weloverwogen risico's genomen in het leven. Je hebt het geluk afgedwongen, zeg je wel eens. Er is wel een kans dat enkelen van jullie door dat enorme vermogen en al die successen een beetje anders zijn geworden. Misschien hebben enkelen van jullie een beetje van die hoogteziekte opgelopen, waardoor dat stemmetje binnenin zegt dat het heel normaal is dat jullie over zoveel vermogen beschikken. Jullie denken dat je het allemaal zelf hebt

bereikt, en dat jullie er veel te veel belasting over betalen. Dat is de reden dat jullie in Monaco wonen, of welk belastingparadijs je vermogensbeheerder ook heeft geadviseerd. Jullie zijn hem innig dankbaar, want eigenlijk betaal je relatief gezien helemaal niet zoveel belasting. Het is een normaal psychisch proces dat toch wel een behoorlijk aantal exorbitant rijke mensen doormaken, zoals massa-psycholoog Jaap van Ginneken uitlegt.

Wat je niet beseft, is dat de economieën en overheden op de wereld er door de aanwezigheid van exorbitante rijkdom steeds slechter aan toe zijn, waardoor het nog maar de vraag is hoe het met de wereld, de mensheid en jouw kinderen op de lange termijn zal gaan af lopen.

Kortom

Nu stroomt al het geld op de wereld naar een extreem kleine groep exorbitant rijken, en dat heeft desastreuze gevolgen, zoals nog meer kansarme mensen en meer failliete overheden en economieën. Via de Super Rich Tax zal het geld weer terugstromen naar de gewone mensen, waardoor er weer gezonde economieën en overheden kunnen ontstaan, en daardoor kunnen kansarmen weer kansrijker worden.

De Franse revolutie was nog niets, vergeleken bij deze nieuwe omwenteling, de wereldwijde Super Rich Tax revolutie die de kansarmen in gang gaan zetten. Revoluties worden immers nooit vanuit de extreem rijken, de bestaande machthebbers of de politieke partijen geïnitieerd, revoluties worden alleen van onderaf geïnitieerd: door de gewone mens.

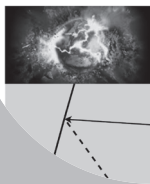
Snel nadat de Super Rich Tax is ingevoerd, worden de economieën en overheden weer gezond en sta jij – en je exorbitant rijke collega's – aan de basis van het redden van de wereld, de mensheid en je kinderen.

Hoe de vermogens- concentratie is ontstaan

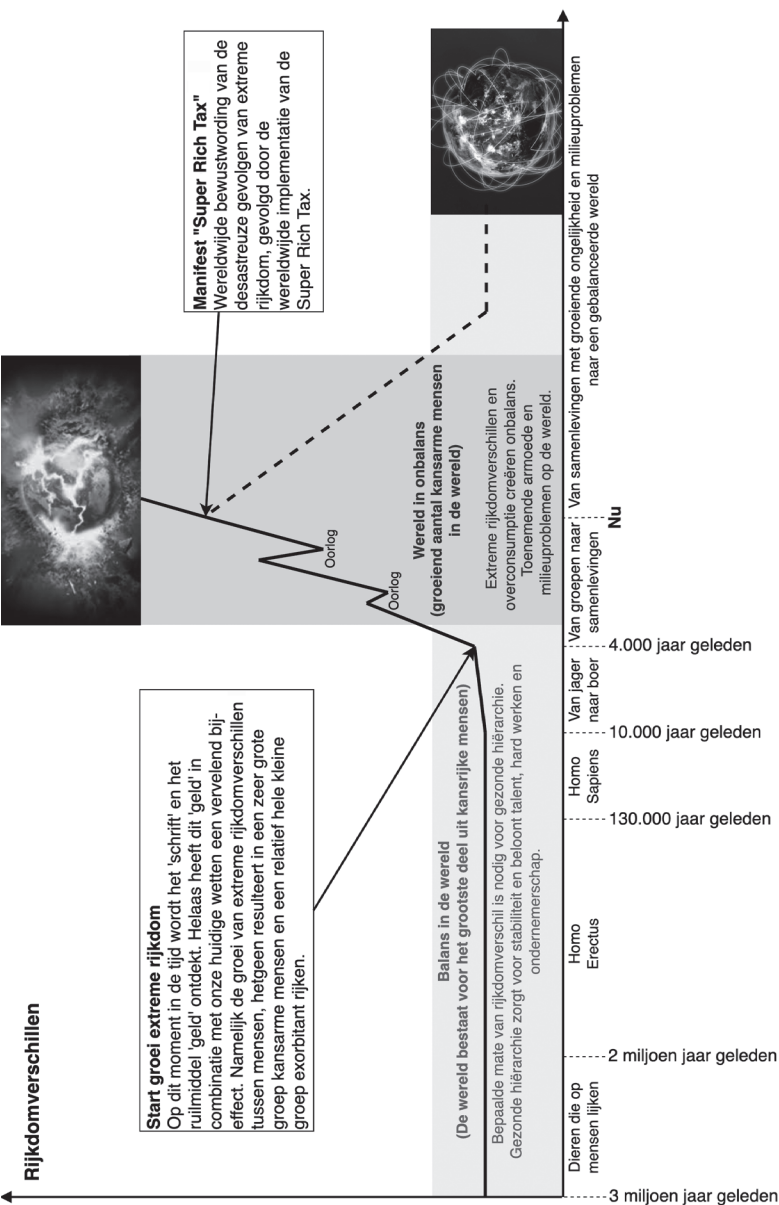
Extreme ongelijkheid ontstond pas vierduizend jaar geleden

Al drie miljoen jaar geen extreme ongelijkheid

Drie miljoen jaar lang leefden alle mensachtigen waaruit we zijn geëvolueerd, als rondtrekkende jagers/verzamelaars in groepen van ongeveer tachtig individuen. Deze mensachtigen waren echte generalisten. Iedere groep had een stamhoofd, die als wijste, vanuit een holistische helikopterview, de beste beslissingen voor zijn stam nam. Deze stamleiders hadden meestal een iets grotere hut of tent en kregen misschien iets beter te eten dan de rest van de stamleden, maar deze verschillen waren naast minimaal, ook voor iedereen net zo duidelijk als functioneel. Deze geringe mate van eigendomsverschillen en hiërarchie zorgden zelfs voor rust en stabiliteit in de groep. Er vond een eerlijke, of redelijke verdeling plaats van alles wat er was. Drie miljoen jaar lang bestond er geen extreme ongelijkheid in de wereld.

Manifest "Super
Wereldwijde bev
desastreuze gev
rijkdom, gevolgd
wereldwijde m
Super R

Extreme ongelijkheid ontstond pas vierduizend jaar geleden

Zo'n tienduizend tot vierduizend jaar geleden transformeerden de toen levende mensen langzaam van in groepen rondtrekkende jagers/verzamelaars naar grondeigenaren en boeren. Toen het fenomeen 'ruilen', en later ook de fenomenen 'geld' en 'krediet' ontstonden, kwam de extreme ongelijkheid om de hoek kijken. Het belastingstelsel deed de rest. Grondeigendom, geld, krediet en belastingen zijn de oorzaken van de huidige extreme ongelijkheid in de wereld. Geld kan immers niet alleen gebruikt worden als ruilmiddel, maar ook als opslagmiddel of bezit. De ontdekking van geld maakte het voor de mens plotseling mogelijk om geld onbeperkt op te potten, als een bezit.

Op zich is bezit oftewel rijkdom geen slechte zaak, ware het niet dat iemand met een extreme hoeveelheid bezit of rijkdom een veel te grote machtspositie kan verwerven, en de baas wordt over de mensen met minder bezit of rijkdom. De stamoudste is niet meer de wijste man uit de groep, maar de rijkste.

Een vervelend neveneffect van geld als opslagmiddel van waarde is dat het je onderhandelingspositie onterecht verbetert. Daardoor kun je makkelijker voordelige en betere zakelijke deals sluiten dan mensen met minder geld. Door deze oneerlijke handel stroomt het geld al zo'n vierduizend jaar van de kansarmen naar de superrijken.

Dit proces van concentratie van rijkdom heeft ertoe geleid dat meer dan de helft van de totale hoeveelheid geld in de wereld nu in handen is van de 0,1% rijksten (de nieuwe supergoden).

Acht miljard mensen op de wereld hebben momenteel minder geld dan de 0,1% rijksten ter wereld.

Doordat menselijke sociale structuren steeds complexer zijn geworden (van stammen die bestonden uit ongeveer tachtig mensen naar steden waar tientallen miljoenen mensen samen leven) en omdat we zijn veranderd van generalist naar specialist, zijn er geen stamoudsten meer met een holistische helikopterview. Door de complexiteit van de huidige wereld met al zijn specialismen en ingewikkelde maatschappelijke structuren zien we door de bomen het bos niet meer, én zien we de absurditeit van de huidige situatie niet meer.

Zo kunnen we niet allemaal meer zien dat de mensen met het meeste geld (de supergoden) relatief het minst belasting betalen, en dus relatief het minst bijdragen aan de gemeenschap.

Het vermogen van de miljonairs en miljardairs wordt uiterst minimaal belast, terwijl deze mensen er nul uur voor hoeven te werken. Rijke mensen hoeven alleen maar huizen te kopen en die te verhuren, of een adviseur in de arm te nemen om slim te beleggen. Om de tijd te doden gaan rijke mensen daarom vaak op vakantie, of ze doen liefdadigheidswerk.

Behalve de betere onderhandelingspositie die de rijken hebben, zijn er ook spelregels die enorm in het voordeel zijn van de rijken en superrijken. Als gevolg hiervan stroomt er al vierduizend jaar geld van de gewone mensen naar die rijken en superrijken. In een gezonde wereld zou deze geldstroom andersom stromen. Dan zou

het kapitaal van de superrijken naar de gewone mensen stromen, en zeker niet andersom, zoals nu het geval is.

Een groep gewone mensen is de basis voor een gezonde economie. Een groep die net even iets rijker is dan nu het geval is, zal zelfs de overheid rijker gaan maken. Een rijkere overheid biedt meer mogelijkheden om kansarmen weer bevoorrecht te maken. De huidige fout kan alleen worden gerepareerd met een wereldwijde Super Rich Tax.

Alleen met de invoering van de Super Rich Tax kunnen we het geld weer de goede kant op laten stromen. Bekijk voor meer informatie de ongelijkheidsgrafiek zoals weergegeven in dit hoofdstuk, en de video's op www.superrichtax.com. Stem dan ook anoniem op de Super Rich Tax via de knop *Ik steun de superrijkenbelasting*.

We gaan na vierduizend jaar eindelijk de aarde weer de goede kant op laten draaien!

We ontdekken dat extreem vermogen moet worden belast

Het nieuwe basisverhaal van de mensheid

Geef armoedebestrijding en milieubescherming een boost met het nieuwe basisverhaal van de mensheid!

Er zijn twee varianten van de werkelijkheid in onze wereld:

-
- 1** De fysieke werkelijkheid, die je met je zintuigen kunt waarnemen. De werkelijkheid die je kunt zien, horen, ruiken, proeven en voelen. Je ziet een huis, hoort een storm, ruikt een parfum, proeft een appel en voelt schuurpapier. Een fysieke werkelijkheid kan door de natuur of door de mens zijn gecreëerd, hoewel de mens natuurlijk ook onderdeel van de natuur is.

2 De narratieve werkelijkheid die we als mensheid creëren door elkaar verhalen te vertellen. Denk bijvoorbeeld aan een landsgrens, een bedrijf, religies of wetten van een land. Ik kan Harari's boek *Sapiens* aanbevelen, voor een meer gedetailleerde uitleg van de narratieve werkelijkheid.

Als mensheid vertellen we elkaar verhalen, en dat stelt ons in staat om samen te werken in veel grotere groepen dan de dieren doen. De verbindende factor van de groep is niet meer de familie of de locatie, maar het verhaal waarin de hele groep gelooft. De meeste mensen op onze wereld geloven en respecteren bijvoorbeeld de verhalen van de landsgrenzen. Als die verhalen over de landsgrenzen niet meer worden geloofd, ontstaan er oorlogen, zoals Rusland in 2022 is gestart.

Een ander voorbeeld van een narratieve werkelijkheid is een bedrijf. Dat bestaat bij de gratie van de verhalen die mensen elkaar vertellen. Bedrijven zitten niet allemaal bij je om de hoek, zijn vaak zelfs in een ander land of continent gevestigd, je ziet ze niet live en toch heb je er een indruk van. Terwijl je een bedrijf dus niet kunt zien, horen, ruiken, proeven of aanraken, heb je er een gevoel bij. Zodra iemand een bedrijf start, heeft het een naam en staat het ergens geregistreerd. Vanaf dat moment zeggen we dat het bedrijf 'echt bestaat' en doen we er alles aan om verhalen te vertellen over dat bedrijf. Harari legt dit heel duidelijk uit in zijn boek *Sapiens*. Nog een reden dus, om dat boek eens te lezen.

Als een bepaalde groep in een bepaald verhaal gelooft, dan zal die groep zich ook volgens dat verhaal gaan gedragen. Een verhaal

zet dus aan tot bepaald gedrag binnen een groep. Door dit groepsgedrag ontstaat een nieuwe fysieke werkelijkheid.

Uit een verhaal dat gedeeld wordt, kan dus nieuwe fysieke realiteit ontstaan. Neem bijvoorbeeld het verhaal van Sinterklaas, in Nederland een kinderfeest over een jarige man die samen met zijn hulpjes, Zwarte Pieten genaamd, aan alle kinderen cadeautjes uitdeelt. Een paar jaar geleden genoten de meeste Nederlanders nog van dit feest dat al bijna een eeuw wordt gevierd. Tot het moment dat steeds meer mensen doordrongen raakten van het feit dat het met make-up zwart maken van je bleke, witte Hollandse gezicht om het hulpje van Sinterklaas te spelen, niet oké is, en daarnaast: dat het ook niet oké is om zwart geschminkte mensen nou net het hulpje van een witte man te laten spelen. En dan, grappig bedoeld, ook nog eens een beetje een ‘dommig’ hulpje...

Inmiddels is het verhaal van Sinterklaas aangepast. Het verhaal is veranderd, het is meegegroeid met de tijd. De hulpjes van Sinterklaas heten tegenwoordig ‘roetveeg-pieten’, ze zijn niet meer zwart geschminkt en in de nieuwe verhalen zijn de pietensuperslim. Sinterklaas en de feestvierende mensen hoeven niet meer als racist te worden gezien. Het nieuwe verhaal heeft de werkelijkheid positief veranderd. Er worden bij het Sinterklaasfeest geen mensen meer onbedoeld gekwetst.

Hiermee wil ik duidelijk maken dat de verhalen waarin we geloven, eeuwenoude verhalen en nieuwe verhalen, een grote invloed hebben op de fysieke realiteit die we dagelijks ervaren, dat wil zeggen: die we zien, horen, ruiken, proeven of voelen.

Het ene verhaal heeft meer invloed op de fysieke werkelijkheid dan het andere. Sommige verhalen worden alleen lokaal verteld, en gelden dan voor die streek. Nu wil ik het graag hebben over de verhalen die een grote invloed hebben op ons allemaal. Op alle mensen in de hele wereld. Verhalen naast die van onze religies, naast de verhalen over onze landen van herkomst. Ik wil het hebben over de verhalen die nóg meer impact op ons hebben, en dat zijn: wetten. Opvallend is dat de kern van deze ‘verhalen’ in veel verschillende landen vaak op elkaar lijken, maar dat ze ook variatie kunnen vertonen.

Er is één verhaal dat nog meer impact heeft dan de high-impact verhalen die ik net noemde. En dat is het zogenaamde basisverhaal van de hele mensheid. Het verhaal van ons allemaal. Omdat wij allemaal in dit basisverhaal geloven, heeft het, meer nog dan alle andere verhalen, verreweg de grootste impact op de huidige, fysieke realiteit van onze aarde. Wat is dit basisverhaal van de mensheid waarin we op dit moment allemaal geloven?

Ongeveer vierduizend jaar geleden vertelden we elkaar een verhaal over munten die als ruilmiddel gebruikt konden worden. Nieuwsgierig als we waren – en nog steeds zijn – begonnen we die munten te gebruiken en te verzamelen. Daarna vertelden we elkaar een verhaal over dat het wellicht handig zou zijn als er een ‘overheid’ zou komen, die alle gemeenschappelijke voorzieningen voor onze groep zou gaan regelen en betalen. Daar zouden we allemaal, niemand uitgezonderd, elk jaar een muntje aan bijdragen. Zo kreeg die ‘overheid’ de middelen om de dingen te doen en te maken waar we allemaal wat aan hadden. Het aanleggen van dijken om ons tegen het water te beschermen,

het zorgen voor schoon drinkwater, het aanleggen van wegen, en later ook het zorgen voor dingen zoals straatverlichting, een brandweercorps, een veldwachter, maar ook de verzending van post, en niet te vergeten het aanbieden van onderwijs, kostte ons mettertijd steeds meer muntjes, maar die hadden we er graag voor over .

Dit is het basisverhaal van de mensheid waar we nu al vierduizend jaar in geloven. Tot nu toe lijkt er niets mis te zijn met dit basisverhaal. Toch blijkt het een vervelende bijwerking te hebben. Dit basisverhaal waar we al lang, en tot op heden nog steeds, met z'n allen in geloven, zorgt ervoor dat er een gigantische concentratie van rijkdom plaatsvindt bij een handvol exorbitant rijke mensen. Tevens zorgt dit basisverhaal er helaas voor dat de nu al zo grote groep kansarmen op de wereld alsmaar groter wordt. Dat betekent dus dat al het geld in de wereld onder steeds minder mensen wordt verdeeld. Als we dit aloude basisverhaal van de mensheid niet heel snel aanpassen aan de huidige tijd, worden onze economieën steeds ongezonder, onze regeringen steeds armer en dan wordt de nu al zo grote groep kansarmen nog veel groter. Sterker nog: als we dit zogenaamde basisverhaal van de mensheid niet heel snel aan de moderne tijd gaan aanpassen, ziet het er niet goed uit voor de totale mensheid.

Maar nu het goede nieuws!

Het basisverhaal van de mensheid is gelukkig aan te passen. Vrij eenvoudig zelfs. Zo kunnen we de desastreuze gevolgen van het basisverhaal voorkomen. We kunnen als mensheid geloven in het nieuwe basisverhaal, waarin we niet alleen inkomen belasten, maar ook extreme rijkdom. Op die manier stoppen we de stroom

geld die richting de superrijken vloeit, en wordt al het geld in de wereld beter verdeeld. Méér mensen krijgen kansen, in plaats van – zoals nu het geval is – steeds minder mensen.

In het kort

Doordat we allemaal geloven in het huidige basisverhaal van de mensheid wordt al het geld in de wereld nu verdeeld onder steeds minder mensen, namelijk onder de groep al superrijken. Met alle desastreuze gevolgen van dien. Als we allemaal gaan geloven in het nieuwe basisverhaal van de mensheid wordt al het geld van de wereld weer onder de gewone mensen verdeeld, in plaats van alleen onder de superrijken. Daardoor ontstaan er wereldwijd gezonde economieën en regeringen, zodat we de armoede en klimaat- en milieuproblemen eindelijk structureel kunnen oplossen.

Laat anoniem weten dat ook jij gelooft in dit nieuwe basisverhaal!
Stem anoniem op www.superrichtax.com.

Stem en zegt het voort!

De zes fases

Mensen worden zich bewust van de desastreuze effecten van extreme rijkdom

Eerste fase

In de eerste fase worden de eerste mensen in de wereld zich bewust van de desastreuze effecten van extreme rijkdom.

Tweede fase

In de tweede fase begrijpen steeds meer mensen dat extreme rijkdom het huidige kernprobleem van de wereld is, en groeit het aantal mensen dat via www.superrichtax.com anoniem stemt voor de Super Rich Tax. Op de pagina *Stemmen per land* kan iedereen zien hoeveel mensen er al, anoniem en per land, op het plan hebben gestemd.

Derde fase

In de derde fase begint in bepaalde landen daadwerkelijk draagvlak te ontstaan bij de politieke partijen om de Super Rich Tax in hun programma op te nemen. De Super Rich Tax wordt een steeds bekender concept in de wereld, en in steeds meer landen ontstaat draagvlak, zowel in de straat, in de dorpen en de steden, als in de politiek.

Vierde fase

In de vierde fase concluderen een aantal regeringen van grote economieën samen dat het aantal landen dat draagvlak heeft, voldoende groot is om de Super Rich Tax gezamenlijk in te voeren.

Vijfde fase

In de vijfde fase zullen de resterende landen eveneens de Super Rich Tax invoeren om een gezond en evenwichtige economie en overheid te creëren.

Zesde fase

In de zesde fase (de laatste fase) manifesteren de effecten van de Super Rich Tax zich, en ontstaan er gezonde economieën en overheden, zodat we eindelijk de wereldproblemen zoals armoede en milieuvervuiling structureel kunnen oplossen.

Veelgestelde vragen

En de antwoorden

Wie heeft de ongezonde spelregel bedacht om alleen inkomen te belasten, en niet het extreme vermogen, oftewel de extreme rijkdom?

Als mensheid hebben we deze spelregel zelf bedacht. We belasten alleen inkomen, niet de extreme vermogens. Daardoor kennen we nu een kleine groep extreem vermogende mensen op onze planeet, wat desastreuze gevolgen heeft voor mens en natuur. Deze extreem rijken zuigen al het geld uit ons, de gewone mensen. Omdat de gezondheid van onze economieën vooral wordt bepaald door de situatie van ons, de gewone mensen, bestaan er nu voornamelijk ongezonde economieën die we met allerlei middelen en trucs overeind proberen te houden. De huidige regeringen hebben een steeds hogere schuldenberg opgebouwd, omdat ze grotendeels worden betaald door de

belastingbetalende, maar dus steeds armer wordende gewone mensen.

En nu het goede nieuws!

We kunnen de huidige spelregel gemakkelijk uitbreiden en ook extreme rijkdom gaan belasten, zodat er bijna vanzelf gezonde economieën en overheden ontstaan. Het is eigenlijk heel simpel: al het geld op de wereld moet circuleren binnen een zo groot mogelijke groep mensen om een gezonde economie te krijgen, en dus niet binnen een zo klein mogelijke groep, zoals nu het geval is. Doordat al het geld van de wereld nu in een steeds kleinere groep mensen circuleert, zijn er nu allemaal ongezonde economieën en overheden die met allerlei kunstmatige trucs in de lucht moeten worden gehouden. Door de Super Rich Tax zal al het geld van de wereld in een steeds grotere groep mensen circuleren, zodat onze economieën en overheden weer gezond worden en we armoede en milieuvervuiling eindelijk, op een structurele manier, kunnen oplossen.

Wat betekent het uitbrengen van mijn anonieme stem?

Hoe zit het met de uitvoering van de plannen? Is dit geen oefening in zinloosheid?

Een land kan de Super Rich Tax alleen invoeren als de superrijken hun vermogen niet eenvoudig kunnen wegzetten of doorsluizen naar de landen die de Super Rich Tax nog niet hebben ingevoerd. Om economische nadelen te voorkomen voor de eerste landen die deze belasting voor de superrijken gaan invoeren, is het een goed idee om vooraf wereldwijde steun te creëren. Als die steun duidelijk wordt, door het publiceren van het aantal mensen dat anoniem heeft gestemd, kunnen meerdere grote landen

tegelijkertijd deze Super Rich Tax gaan invoeren, zonder dat de superrijken hun geld snel kunnen doorsluizen naar een land dat de belasting nog niet heeft ingevoerd. Om die reden bevat de website een teller met het aantal (anonieme) stemmen per land, wat fungeert als indicatie van het draagvlak.

Met dit manifest creëren we dus meetbaar draagvlak voor de politieke partijen in de hele wereld om de Super Rich Tax, de superrijkenbelasting, op te nemen in hun programma's. Dat kunnen politieke partijen immers alleen maar als ze hun bestaande aantal zetels kunnen vergroten, of meer kans maken om gekozen te worden.

Dat iets moeilijk is, mag geen reden zijn om de eerste stap niet te zetten. Zoals Harari in zijn boek *Sapiens* zegt: "Als voldoende mensen in een nieuw verhaal geloven, wordt het verhaal een nieuwe realiteit".

Is het goed als overheden rijker worden? Overheden zijn immers niet altijd efficiënt en in arme landen vaak zelfs corrupt?

Het invoeren van de Super Rich Tax is in beginsel niet bedoeld om de overheden te spekken. Het belangrijkste effect van de Super Rich Tax is namelijk het effect dat de superrijken een deel van hun vermogen boven de 10 miljoen euro verdelen over hun eigen werknemers. Dat zal voor de meeste superrijken beter voelen dan het betalen van belasting aan hun overheid. Op de lange termijn zorgen de nieuwe spelregels van de Super Rich Tax voor een nieuwe, veel eerlijke verdeling van rijkdom, waardoor iedereen er economisch beter van wordt.

Zullen de superrijken hun vermogen niet verplaatsen naar de landen die deze belasting niet toepassen?

Ja, dat risico zit erin. Daarom wordt deze Super Rich Tax pas ingevoerd als de belangrijkste landen (economieën) ter wereld dat samen doen, in de zin van: tegelijk. Dat is de reden dat we alle anonieme stemmen voor dit manifest per land optellen. Zo kan iedere overheid zien waar ze staat, in de ranglijst. (Zie het item *Stemmen per land* in het hoofdmenu van www.superrichtax.com).

Tegenstanders noemen de Super Rich Tax weleens de ‘Jaloers-Tax’. Is dit jaloezie?

Ik weet zeker dat het geen jaloezie is. De meeste gewone mensen genieten elke dag van het leven dat ze leiden. Ook ik. Ik ben er echter van overtuigd dat als we nu niets veranderen, steeds meer gewone mensen, zowel de kansarmen als de kansrijken, en waarschijnlijk ook de rijken en misschien zelfs wel de extreem rijken, een ongelukkig leven zullen gaan leiden omdat het huidige systeem alleen de groep exorbitant rijken steeds rijker maakt, ten koste van de andere mensen.

Waarom is deze vermogensbelasting voor veel mensen een emotioneel onderwerp?

Omdat de basisregels van de huidige wereld worden aangepast. Er komt een nieuw verhaal. Dat betekent dat mensen afscheid moeten nemen van het oude. En je weet: veranderen is altijd moeilijk, voor ieder mens. Het duurt altijd even voordat we het oude durven los te laten en in iets nieuws durven stappen. Omdat veel mensen alles het liefst bij het oude laten, lopen de emoties soms hoog op. Zeker bij de exorbitant rijken! We zullen daar

begrip voor op moeten brengen, en zullen proberen de verbinding tussen alle mensen zoveel mogelijk te behouden.

Wat gebeurt er nu? Wat is de volgende actie?

We zitten in de eerste fase van de Super Rich Tax, zoals beschreven in het laatste hoofdstuk van het manifest (versie 1.0, februari 2023). In deze eerste fase worden de eerste mensen zich bewust van de destructieve effecten van de extreme rijkdom van een kleine groep mensen die de helft van al het geld op de wereld in bezit heeft. De eerste mensen die zich daar bewust van worden, stemmen voor dit manifest. Om het aantal stemmen wereldwijd te laten groeien, zullen we:

-
- 1** dit manifest promoten via internet, sociale media, tv en kranten,

 - 2** sponsors werven om de website uit te breiden naar meerdere landen/talen, en wereldwijd Facebook-campagnes opzetten,

 - 3** beroemde mensen en influencers bereid vinden om het manifest verder te promoten, en

 - 4** vrijwilligers vinden die willen helpen met al het bovenstaande.

Zie voor de overige fasen het respectievelijke hoofdstuk in dit boek.

Er zijn op dit moment al initiatieven van de superrijken zelf om iets aan vermogensbelasting te gaan doen. Gaat dat niet al gewoon vanzelf de goede kant op?

Er zijn inderdaad geluiden van een paar superrijke mensen die aangeven dat ze heus wel een beetje vermogensbelasting willen betalen, maar die voorstellen gaan lang niet ver genoeg. Die proefballonnetjes zijn in feite zelfs een gevaar, omdat ze de mensen met weinig bezittingen zand in de ogen kunnen strooien. De voorstellen van die paar goedbedoelende superrijken gaan lang niet ver genoeg. Ze komen met voorstellen voor het betalen van 2 tot 5% vermogensbelasting. Deze percentages gaan de desastreuze vermogensconcentratie op onze aarde niet stopzetten. In hoofdstuk 2 leg ik uit waarom deze percentages niet genoeg zijn en alleen een dempend effect hebben op de groei van de vermogensconcentratie. Oftewel: de vermogensconcentratie blijft toenemen, alleen ietsje minder hard, maar helaas net zo destructief. Het gevaar is zelfs dat deze vriendelijke voorstellen van de superrijken de gewone mensen met weinig bezittingen in slaap sussen.

Dit boek is een oproep aan alle mensen om wakker te worden. We zullen ons niet in slaap laten sussen door het voorstel van de superrijken om een piepklein beetje vermogensbelasting te gaan betalen. Laat onverlet dat we de superrijken die met deze voorstellen komen, wel moeten prijzen, ze hebben echt wel de goede intenties!

Er moet dus een behoorlijke druk van onderaf komen waarmee we aangegeven dat het echt de hoogste tijd is voor een nieuw verhaal. Zonder die druk gaan die magere, 'goede

bedoelingen' van de superrijken ons helemaal niets brengen. De superrijken opereren nu eenmaal binnen de kaders van de huidige wereld, en dan kom je inderdaad uit op maar 2% tot 5% vermogensbelasting. Maar het moet echt anders! Er moet een nieuw basisverhaal komen, want met die 2% tot 5% vermogensbelasting hou je het gewone volk alleen maar eventjes tevreden, terwijl de ongelijkheid gewoon blijft groeien.

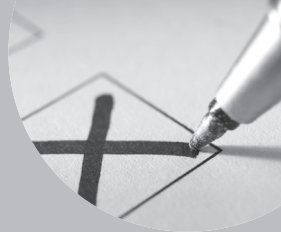
Er zal echt veel meer druk moeten komen om een plafond te stellen aan het vermogen van het individu en het herverdelen van geld, wereldwijd. Die druk zal van de gewone mens moeten komen, waarna de politiek het over kan nemen. Alleen zo komen er revolutionaire veranderingen. Weet je nog, de Franse Revolutie? En dit is nu het moment. Hét moment om de gewone mensen bewust te maken van het feit dat ze arm zijn, omdat de rijken zo extreem rijk zijn!

Is het manifest hier en daar niet wat kort door de bocht?

Daar kun je best eens gelijk in hebben. We moeten nú immers duidelijk zijn, zodat de hoofdlijnen zichtbaar worden. Bij te veel nuance zien mensen door de bomen het bos vaak niet meer. Op die manier is ons al veel te lang zand in de ogen gestrooid. Als we de mensheid willen redden, dan moeten de gewone mensen uit de hele wereld nú opstaan en opkomen voor waar ze recht op hebben: een fatsoenlijke verdeling van geld, oftewel stemmen op de website voor het invoeren van de Super Rich Tax.

Stem nu

Red de kansarmen en al onze kinderen

Het Super Rich Tax-plan in het kort

Het is eigenlijk heel logisch en eenvoudig.

De werkenden vormen de basis van onze economieën. Terwijl de extreem rijken al het geld uit de werkende klasse zuigen, worden de huidige economieën steeds ongezonder. We moeten allerlei trucs gebruiken om die overeind te houden.

De werkenden financieren de overheid. Terwijl de extreem rijken al het geld uit de werkende klasse zuigen, maken de regeringen steeds meer schulden. Overheden hebben eigenlijk onvoldoende financiële middelen om de problemen op te lossen. Voor één muntje kunnen ze geen brug bouwen.

De oplossing is echt simpel

Mensen gaan de keerzijde van extreme rijkdom inzien en beseffen dat al het geld uit de werkende klasse wordt gezogen, waardoor onze economieën en regeringen bankroet gaan. Als voldoende mensen zich hiervan bewust worden en er wereldwijd voldoende draagvlak ontstaat voor de invoering van de Super Rich Tax, dan kunnen we die belasting voor de superrijken in meerdere landen tegelijk invoeren. Zo komt het geld niet vast te zitten in de vermogens van de superrijken, maar vloeit het terug naar de werkenden. Zo worden onze economieën en overheden weer gezond, en zo kunnen we eindelijk de armoede en milieuvervuiling op een structurele manier oplossen.

Alle huidige maatregelen om armoede en milieuvervuiling op te lossen, krijgen met behulp van de Super Rich Tax een enorme impuls. Het is een noodzakelijke stap om de wereld ten goede te veranderen.

Stem nu anoniem via www.superrichtax.com voor het invoeren van de Super Rich Tax en verspreid de Super Rich Tax-plannen binnen jouw netwerk.

Zegt het voort en red de wereld!

Literatuurlijst

Ik heb mij laten inspireren door onderstaande bronnen:

Boek *De bril van Darwin*, Mark Nelissen. 2000. Uitgever: Lannoo

Boek *Sapiens*, Yuval Noah Harari. 2018. Uitgever: Thomas Rap

YouTube video's van Thomas Piketty, econoom vanuit historisch en statistisch oogpunt

YouTube video van Peter F. Ricchiuti, clinical Professor of Business Administration

YouTube video van Jan Tobochnik, professor of Natural Sciences

Artikel in *HP/De Tijd*. 3 oktober 2022 *De grootste ramp blijkt de oenige mensheid zelf*, Nathalie Huigsloot

Boek *Grillig – Klimaat, chaos en publieke opinie*, Jaap van Ginneken, 2022. Uitgever: Mazirel Pers

